

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17. 8. 2023 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Mahra a přísedících Jaroslavy Kústové a Mgr. Jiřího Straky

takto:

Obžalovaný

■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■■■ v ■■■■■■ trvale bytem ■■■■■■ čp. ■■■■ t.č. ■■■■■■, ■■■■■■ ■■■■■■ ■■■■■■

se uznává vinným, že

v přesně nezjištěné dny v období let 2012 až 2016 v různých částech bytu na adrese ■■■■■■ ■■■■■■ okres ■■■■■■, který užíval po navázání partnerského vztahu s ■■■■■■ ■■■■■■ a kde žil společně i s její nezletilou dcerou ■■■■■■ ■■■■■■ nar. ■■■■■■, na jejíž výchově se podílel a která ho také musela poslouchat, neboť vůči ní vystupoval v obdobném postavení jako otec, nejméně v šesti případech, když společně leželi v posteli a dívali se na pohádky, když se koupala ve vaně a když ležela na masážním lehátku, kam ji předtím položil, aby jí namazáním břicha léčivou masťou zmírnil bolesti břicha, přestože znal věk poškozené ■■■■■■ ■■■■■■ a věděl, že ještě nedovršila patnácti let, v úmyslu uspokojit svůj pohlavní pud nezletilou poškozenou osahával na prsou a obnaženém přirození, nejméně ve třech případech z toho ještě vzal její ruku a třel si s ní svůj obnažený penis a varlata, a takto jednal přesto, že poškozená nebyla schopna vzhledem ke svému věku posoudit smysl a význam jednání obžalovaného, a nebyla tedy ani schopna plnohodnotně chápat význam odporu proti tomuto jednání, a také za využití strachu poškozené, že jí jinak zbije, pokud by se mu aktivněji bránila či se mu nepodvolila,

kdy v důsledku tohoto jednání poškozená utrpěla posttraumatickou stresovou poruchu, která se projevuje mimo jiné znovuvybavováním si traumatizujících událostí, tendencí vyhýbat se situacím, které by jí situaci připomínaly, sporadicky mívá děsivé sny s traumatizujícím obsahem,

často zažívá stavy úzkosti, napětí, místy až pod obrazem panických atak, dochází u ní k sociální izolaci, psychosexuální vývoj je významně narušen, chování obžalovaného mělo vliv i na vznik závislosti na alkoholu, která byla poškozené diagnostikována, když tímto způsobem se poškozená snažila potlačovat stavy úzkosti, napětí, strachu, nejistoty, a mělo i podíl na vzniku panické poruchy, v důsledku čehož byla poškozená [REDACTED] [REDACTED] v době od [REDACTED]. 2020 do [REDACTED]. 2020 hospitalizovaná v Psychiatrické nemocnici v [REDACTED]

t e d y

jiného donutil k pohlavnímu styku zneužívaje jeho bezbrannosti, spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku

a odsuzuje se za to

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6,5 (šest a půl) roku**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Po zahájení trestního stíhání obžalovaný v pozici obviněného dne 15. prosince 2020 využil svého práva nevypovídat. Pouze uvedl, že trestný čin, který je mu kladen za vinu, nespáchal, a jednání, které je popisováno v usnesení o zahájení trestního stíhání vůči poškozené, se nedopustil.
2. V hlavním líčení obžalovaný k věci uvedl, že nic z toho, co je mu kladeno za vinu, nespáchal. Asi v roce 2010 na podzim přišel do rodiny, kde se o děti starala maminka a její sestra. Tyto dvě dospělé ženy ho k sobě domů pozvaly, aby s nimi žil. [REDACTED] [REDACTED] byla jeho přítelkyně a [REDACTED] [REDACTED] byla její sestra. Spolu žily v domácnosti a vychovávaly dvě děti - [REDACTED] a [REDACTED]. Nejdříve je párkrát navštívil, pak za ním [REDACTED] jezdila do ateliéru, kde žil, pak mu daly klíč od domu a řekly, aby bydlel s nimi v [REDACTED] v bytě 3+1, který patří [REDACTED]. V [REDACTED] bydlí stále. S [REDACTED] [REDACTED] má [REDACTED] letou dceru. Je tam hlavně kvůli malé dceři. [REDACTED] [REDACTED] tam už nebydlí, už je několik let v [REDACTED]. Po odjezdu [REDACTED] [REDACTED] tam bydleli už jenom ve čtyřech. [REDACTED] tam měla místnost, kterou mu po odjezdu dala, aby tam mohl mít svoje bylinky a masážovací místnost. S paní [REDACTED] bydleli v ložnici, obývací pokoj měly děti a v třetí místnosti měl tu masážní místnost s bylinkami. Poté si [REDACTED] vyžádala, že chce pokoj po [REDACTED] tak ho dostala. Přestěhovaly se tam obě děti. [REDACTED] už s nimi nebydlí v bytě. Bydlí asi 2 roky s nějakou přítelkyní o dvě bytovky dál v bytě po rodičích [REDACTED] a [REDACTED] který patří [REDACTED] [REDACTED]. K usvědčující výpovědi poškozené uvedl, že jde o způsob, jak se ho zbavit, protože on jediný po dětech chtěl nějaké povinnosti - aby uklízely, aby se staraly o domácnost. Děti předtím v životě nic nedělaly, vše dělala jejich matka s tetou. V době, kdy se do [REDACTED] nastěhoval, bylo dětem [REDACTED] a [REDACTED] let. Pak přišel on a chtěl, aby děti vysávaly nebo utřely prach. Pochopil brzy, že v té rodině velí [REDACTED]. Matce odporovala, někdy i sprostě a hrubě, nebo chtěla, aby to udělal [REDACTED]. Zbavovala se jakékoliv práce. Když [REDACTED] řekl, aby se jí postavil nebo odporoval, tak mu [REDACTED] řekl, že se jí bojí. On přiděluje [REDACTED] práci a ona se tím cítila poškozená. To je důvod, proč se ho chtěla zbavit, protože jí tam překážel. Seznámil se s nimi tak, že děti začaly chodit k němu do výtvarného kurzu. [REDACTED] [REDACTED] byla od roku 2010 zaměstnána u firmy [REDACTED] v [REDACTED]. V době mateřské dovolené byla doma. Jako první chodila domů z práce [REDACTED] protože dělala noční. Chodila domů ráno, vypravila děti do školy. On jako [REDACTED] neodjížděl každý den někam. Byl doma, věnoval se dětem a kurzům. Kroužky vedl odpoledne ve škole ve

█████ od půl druhé do půl čtvrté, v ██████ od 16 do 18 hodin pro děti a od 18 do 20 hodin večer pro dospělé. Vztah ke ██████ byl normální. Neměl s ní žádný problém. Jen mu vadilo, že všechnu práci, kterou jí matka přidělila, sváděla na ██████ Stalo se několikrát, že se na děti rozčílil, protože byly na matku sprosté. ██████ křičela na matku „ty schizofrenickej debil“. ██████ říkal, aby jí to zakázala. Myslí si, že se ██████ ██████ bojí. Když dětem otce dětí, protože ten si pro děti jezdil každých 14 dní na víkend. Jednou ho informoval o chování dětí.

3. K situaci popsané v obžalobě, že ležel v posteli s poškozenou a koukali na pohádky, uvedl, že to se stalo, protože v nohách postele je psací stůl s počítačem. Byl u toho ale i ██████ Lehli si vedle něho, strkali se, kdo bude spát vedle něho, chtěli tam být oba, vyhrála ██████ ██████ se jí bál. Leželi spolu v posteli, obžalovaný spal a děti se dívaly na film. K situaci, že by se ██████ koupala a on tam byl s ní, nedošlo. Když jsou zavřené dveře v koupelně, tak se klepe, aby se mohlo vejít. Naučili to i malou ██████
4. K situaci, že měla ██████ ležet na masážním lehátku a on ji měl masírovat, uvedl, že k tomu došlo, ale nebylo to za účelem zmírnění bolesti břicha, ale bolesti zad. ██████ matka za ním přišla a řekla, že ██████ bolí záda, aby jí je namazal. ██████ byla u toho, aby ho nikdo nemohl podezřívat. Vzal ██████ 2-3x na masážní lehátko a namazal jí záda nějakými mastmi. Nemasíroval jí ale přirození. Vždycky u toho byla maminka od začátku do konce. To chodila ještě do základní školy. Připustil situaci, kdy reagoval jinak než slovně ve vztahu ke ██████ Děti tehdy vyklízely morčatům klece. Řekl ██████ aby odpad vynesla, protože ██████ měl ještě nějakou práci. Ona se šla na sebe dívat do zrcadla, takže mu praskly nervy, vytáhl ji z koupelny, ale ona se začala vzpírat, upadla a praštila se o futra koupelny a měla bouli na hlavě. ██████ řekla, že kdyby jí někdo viděl, jak vynáší kýbl s odpady, tak by to snížilo její důstojnost.
5. ██████ k nim do bytu chodí za mámou na návštěvy. Spolu se nebaví. S přítelkyní ██████ tuto situaci neprobírali. Když se tato záležitost začala řešit a vrátila se ze sociálky či výslechu, řekla mu, že už s ním nechce žít, že se bude muset vystěhovat. Řekla, že ██████ někde našli opilou a ujala se toho sociálka, protože v té době jí bylo asi ██████ let, a že vypověděla na té sociálce, že jsem jí osahával někdy asi před 8-10 lety. Na sociálce řekli, že se to musí nahlásit na policii. Na to jí odpověděl, že jestli trvá na tom, aby se odstěhoval, tak se odstěhuje, ale i s ██████ ██████ mu řekla, že mu ██████ nedá. Tím to skončilo. ██████ to vyřešila tak, že v ledničce mu určila dva regály, ve špajzu také dva regály. Sám si nakupuje potraviny, sám si vaří. Sice spolu spí v jedné manželské posteli, ale už dva roky spolu nevedou intimní život. Žijí spolu jako táta a máma malé ██████ Na náklady na byt přispívá částkou 2 000 Kč měsíčně a další 2 000 Kč na ██████ K dotazu, zda zažil u ██████ panickou ataku, uvedl, že ano. Bylo to v situaci, kdy ██████ byla v jiném stavu, a chtěli to oznámit dětem. ██████ vylítla a nejméně 20 minut sprostě a zuřivě nadávala. Byl to nečekaný hysterický záchvat.
6. Již v přípravném řízení byl k posouzení duševního stavu obžalovaného opatřen **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie**. V závěrech znaleckého posudku znalkyně MUDr. ██████ ██████ uvedla, že ambulantní vyšetření je plně dostačující k podání znaleckého posudku. Posuzovaný netrpěl duševní poruchou v pravém slova smyslu, tj. psychotickým stavem, patologickou poruchou nálady. Nebyla ani diagnostikována mentální retardace ani demence. Osobnost posuzovaného vykazuje akcentované rysy - „bohémského“, egocentrického, dominantního charakteru. Pokud se uvedeného jednání dopustil, byl schopen rozpoznat jeho společenskou nebezpečnost a byl schopen své jednání ovládat. Rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného znalkyně hodnotí jako plně zachovalé. U posuzovaného nebyla diagnostikována závislost na alkoholu či jiných návykových látkách. Posuzovaný sám nenabízí žádnou motivaci, protože trvá na tom, že se to nestalo. Jeho motivace nebyla psychopatologická (čímž znalkyně nepředjímá jeho vinu), nevycházela z duševní poruchy, ani ze sexuální deviace. Posuzovaný se nejeví být primárně osobou se zvýšeným agresivním potenciálem, v osobnosti disponuje rysy dominantními, egocentrickými, bohémskými. Je schopen chápat smysl trestního řízení, dokazování, případně soudního projednávání, účel a

mysl případného trestu. Z psychiatrického hlediska není pro společnost nebezpečný, nebyla diagnostikována duševní porucha v pravém slova smyslu ani sexuální deviace, proto nejsou doporučována žádná ochranná opatření. Se souhlasem posuzovaného bylo provedeno falometrické vyšetření. Je heterosexuálně orientovaný, je vzrušován jak zralými ženskými objekty, tak i svádíivými dívkami. Nebyla zjištěna sexuální deviace jako chorobná preference patologického vzorce chování. U posuzovaného nebyly zjištěny v osobnosti hrubé disociační rysy, nemá tendence k překračování společenských norem směrem k páčání trestné činnosti, prognóza se nejvíe jako nepříznivá. V hlavním líčení znalkyně na svých závěrech setrvala a k dotazu obhájce vysvětlila pojem „dospívající dívka“ a to tak, že posouzení je individuální a týká se věku od ■ do ■ let. Při falometrii je obvyklé, že muži jsou vzrušováni jak zralými ženskými objekty, tak dospívajícími dívkami.

7. **Poškozená** ■ ■ ve svědecké výpovědi dne 20. ledna 2021 uvedla za přítomnosti obhájce, že jako malá chodila na ■ kroužek, kde byl obžalovaný ■ Pak jela jednou i s mámou na tábor, kde se matka dala s obžalovaným dohromady. Chvilku bylo všechno v pohodě, ale potom na ně začal být hrozně zlý. Začal je mlátit, ji a bráču, a postupem času začal na ni sahat (svědkyně pláče). Když se to stalo poprvé, bylo jí ■ až ■ let. Matka a obžalovaný jsou spolu od jejich ■ let, takže okolo těch ■ let to bylo poprvé. Koukali na pohádky i s mámou, máma odešla do práce a obžalovaný na ni začal sahat (pláče) a ptal se, zda se jí to líbí. Nevěděla, co se děje (pláče). Do toho je hrozně mlátit, měla z něj strach. Sahal jí na prsa a na „spodek“. Chtěl také, aby mu sahala na penis a varlata. Asi ve třech případech chytl její ruku a přes tu její ruku si to dělal sám (se její rukou honil). Ve třech případech na ni sahal v posteli, když se koukali na pohádky. Jednou byla ve vaně, obžalovaný tam přišel, umyl si ruce a najednou na ni začal sahat, na „spodek“. Neví, kolik jí bylo tehdy let. V posteli si všimla, že byl obžalovaný vzrušený, stál mu. Když sahal na ni, sahal i sám na sebe. Že by měl výron semene, si nevšimla. Vzpomíná si, že když už byla starší, a začala si uvědomovat, že je to celé špatně, že po začátku obtěžování odešla a už se nevrátila, přičemž obžalovaný za ní přišel a hrozně na ni křičel, že tohle klukům dělat nemůže, takhle odejít v půlce. Za celou dobu se k ní takto choval pětkrát až šestkrát. Nevyhrožoval jí při tom, jen jí říkal, že to nesmí nikomu říct. Jednou si vzala do ruky mobil a obžalovaný hrozně vystartoval, křičel, že tohle nesmí natáčet, ale ona se jen koukla na čas. Nikdy se nebránila, ani slovně.
8. Svěřila se jednou mámě, to jí mohlo být okolo ■ let, ale ta jí nevěřila, myslela si, že obžalovaného nemá ráda, že je to způsob, jak se ho zbavit. Řekla matce i to, že je obžalovaný mlátit. Ani to jí nevěřila. Svěřila se také své spolubydlící ■ ■ Jednou byly opilé, tak jí to řekla. To jí mohlo být tak ■ let. ■ řekla, že si něco podobného myslela. Svěřila se také kamarádce ■ ■ Jako první to řekla kamarádce ■ ■ Zpočátku byl její vztah s obžalovaným v pohodě, ale pak na ně začal křičet, byl na ně hodně zlý, začal je i mlátit. Nějaké dny na ně byl hodný, jezdili třeba na výlety, nějaké dny je úplně ignoroval, další den na ně byl zlý, mlátit je. Jen párkrát se to stalo před mámou. Šlo o situaci, kdy jí bylo ■ let a chtěla spát mimo domov, máma jí to nedovolila. Svědkyně ji přemlouvala, prosila a zvýšila i trochu hlas. Máma ji okřikla, obžalovaný naběhnul do kuchyně, svědkyni strhl na zem, začal jí mlátit, kopat, praštil s ní o topení. Měla z toho modřinu. Když s bratrem špatně umyli nádobí nebo špatně vysáli, tak je zmlátit. Několikrát, když šel obžalovaný na bráču, tak si stoupla před něj, ať ho nechá a zmlátí ji. Mámě to řekla, máma se šla zeptat bráchy, ale ten se hrozně bál a řekl, že to není tak hrozné. Vztah s matkou má dobrý. Fyzické trestání trvalo tak do jejich ■ let. Pak už je jenom ignoroval, nebo je napadal jen slovně. Psychické problémy se u ní začaly objevovat na druhém stupni základní školy. Začala mít problémy mluvit před lidmi nebo nějak vyniknout z davu. Když měla přednést referát, tak se rozbředla. Bylo to až poté, co jí obžalovaný obtěžoval. V prváku či druháku se objevily úzkosti, deprese. Je si jistá, že je to vše kvůli obžalovanému. Před rokem 2019 nedocházela k psychiatrovi či psychologovi. V době výslechu navštěvuje psychiatricku MUDr. ■ a psycholožku Dr. ■ Dále byla 3 měsíce hospitalizována v Psychiatrické nemocnici v ■ Od doby, co byla věc

nahlášena na policii, se s obžalovaným neviděla, šla bydlet ke kamarádce, protože nemohla zůstat doma. Ke vztahu matky a obžalovaného uvedla, že spolu byli rádi, protože na ni nebyl zlý. Když zjistila, že její matka s obžalovaným čeká dítě, rozbřečela se, bylo jí z toho špatně. Popřela, že by někdy jednala vůči obviněnému tak, aby ho naštvála, či by mu dělala nějaké schválnosti, protože z něho měla strach.

9. Kdyby na ně s bratrem nebyl obžalovaný zlý, tak by nechtěla, aby odešel. Její táta měl taky přítelkyně a taky jí nevadily, protože na ni nebyly zlé. K dotazu na svou sexuální orientaci uvedla, že se jí nelíbí holky, ani kluci (pláče). Sex jí přijde nechutný. Je odporné, když na ni někdo sahá nějak víc (pláče). Asi 2x se líbala („vykousla se“) s kamarádkou, a asi 2x s klukama. Se ■■■■■ žijí jako kamarádky. K dotazu, kdy začala mít první znaky ženskosti, uvedla, že nebyla víc vyspělá než ostatní. K dotazu, když se obžalovaného bála, proč si s ním lehala do postele, uvedla, že neví. Zpočátku na ni sahal přes kalhotky, zajel ale i pod kalhotky. Negovala, že by jí někam strkal prsty či něco jiného. Jednou měla období, kdy ji hodně bolelo břicho. Obžalovaný jí proto dělal masáže břicha. Chtěl, aby byla máma u toho. Máma proto byla u masáže. Po masáži odešli, ona tam měla zůstat ležet na zádech a být v klidu. Při masáži měla na sobě jenom ručník. Obžalovaný se ale vrátil, sáhnul jí na přirození pod ručník a zase odešel. Alkohol začala pít přibližně ve ■■■■ letech. V ■■■■ letech pila občas na narozeninách, od 16-17 let to bylo už častější, a od března 2020 skoro každý den. To chodila i do práce opilá nebo s kocovinou. Kvůli tomu skončila v ■■■■■ že nebyla schopna bez alkoholu normálně být. Do toho ta deprese. Od září už nepila, jen ležela v posteli a přemýšlela nad sebevraždou. Jako nezletilá byla zadržena kvůli alkoholu policií 2x.
10. Výslech byl zvukově a obrazově zaznamenán na záznamový systém instalovaný ve speciální výslechové místnosti Policie ČR.
11. Ještě před zahájením trestního stíhání byl opatřen znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí k posouzení duševního stavu poškozené.
12. **Znalec z odvětví dětská psychiatrie** MUDr. ■■■■ ■■■■ uvedl, že u posuzované diagnostikoval posttraumatickou stresovou poruchu a závislost na alkoholu. Anamnesticky pak byla konstatována panická porucha a somatoformní vegetativní dysfunkce (horní GIT trakt) v souvislosti se školní zátěží. Tyto potíže posuzovaná v době vyšetření již neměla, respektive jsou kompenzovány. Posttraumatická stresová porucha se projevuje mimo jiné znovuvybavováním si traumatizujících událostí, tendencí vyhýbat se situacím, které by posuzované situaci připomínaly. Mívá sporadicky děsivé sny s traumatizujícím obsahem, často zažívá stavy úzkosti, napětí, místy až pod obrazem panických atak, dochází k sociální izolaci, psychosexuální vývoj je významně narušen. Zjištěná závislost na alkoholu se prakticky již plně rozvinula. Posuzovaná navyšuje dávky alkoholu, stoupá tolerance. Zájmy omezila prakticky jen na konzumaci alkoholu. Alkoholem se snaží potlačovat stavy úzkosti, napětí, strachu a nejistoty. K abúzu alkoholu je jen málo kritická, opakovaně zažívá palimpsesty. Pocit'uje psychické změny při nedostatku alkoholu. Posuzovaná nezná hranice, množství požitého alkoholu je limitováno prakticky jen finanční situací. Okolím byla opakovaně upozorňována na nadměrnost požívání alkoholu. Stav je již alarmující, ohrožující zdraví. V přímém důsledku jednání obžalovaného se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, kdy se v době vyšetření jedná již o chronicky probíhající onemocnění. Dále lze konstatovat, že chování obžalovaného mělo vliv i na vznik závislosti na alkoholu a na vzniku panické poruchy. Posttraumatická stresová porucha vzniklá u poškozené v důsledku jednání obžalovaného je již v chronické fázi, přičemž v souvislosti se zátěží dochází k exacerbaci potíží. Lze očekávat, že trvání poruchy bude dlouhodobé. Posuzovaná dodnes trpí velmi silnými iracionálními pocity viny, vyčítá si, že nedokázala věc řešit dříve. Celkově je snadno zranitelná s potenciálem k psychosomatickým potížím. Pokud jde o následky - ty spočívají především v rozvoji posttraumatické stresové poruchy a sekundárním rozvoji závislosti na alkohol, je sporné, zda

vůbec a ev. v jakém časovém horizontu se potíže podaří zvládnout, zejména závislost na alkoholu, nasedající na posttraumatickou stresovou poruchu může vést k trvalým následkům na zdraví, psychickém komfortu i celkové životní adaptaci a perspektivě. K dlouhodobé traumatizaci posuzované docházelo již od středního dětství přes období dospívání, navíc traumatizace byla dlouhodobá a ovlivnila tak mimo jiné psychosexuální vývoj poškozené. Stav vyústil u poškozené v posttraumatickou stresovou poruchu, následně došlo k rozvoji závislosti na alkoholu.

13. V hlavním líčení znalec setrval na svých závěrech a k dotazům dodal, že projevy posttraumatické stresové poruchy nemohly být zkresleny či ovlivněny alkoholismem, neboť když dotyčnou posuzoval, tak byla ve stavu střízlivém, nejevila žádné známky opilosti a mluvila koherentně. Její stav nebyl ani takový, že by trpěla demencí či jinou poruchou vyvolanou alkoholem. Závislost na alkoholu je ve vztahu k PTSP sekundární věcí. Posuzovaná alkoholem tlumila u ní vzniklé stavy úzkosti napětí a strachu, ale vymklo se to kontrole. K dotazu, zda je vhodné vyslyšet posuzovanou před soudem, uvedl, že se nabízí možnost další traumatizace a dramatického zhoršení zdravotního stavu tím, že poškozená znovu bude muset říkat, co se stalo. Pokud matka poškozené uváděla, že posuzovaná měla panické poruchy nebo sociální fobii už na základní škole ještě před nastěhováním obžalovaného, pak to nelze vyloučit. K žalovanému jednání mělo docházet řadu let a před řadou let, takže přesně specifikovat základ poruch je obtížné. Podle klinického obrazu lze určit, že PTSP se rozvinula v důsledku žalovaného jednání. Určení osoby pachatele není úkolem znalce. V tomto případě posttraumatická stresová porucha neměla původ jen v sexuálním zneužívání, ale i ve výchově, trestání apod. Posttraumatická stresová porucha se nevyvine u každého, jen u osob, které jsou k tomu predisponované. Znalec vyloučil, že by mohlo být spouštěčem posttraumatické stresové poruchy to, že osoba nemluví pravdu a to ji stresuje.
14. **Znalkyně z odvětví dětské psychologie** PhDr. ██████████ ████████ v posudku uvedla, že intelektová výkonnost poškozené je nerovnoměrně rozložená, vrozené složky se pohybují v průměru, vzděláním získávané složky pak v podprůměru. Nebyly zjištěny žádné kognitivní odchylky, které by byly forenzně významné. Je spíše podezření na zbytkový obraz specifických poruch učení. Osobnostní vývoj je modifikován zjištěnou posttraumatickou stresovou poruchou a rozvíjející se závislostí na alkoholu. V každém případě osobnostní založení zahrnuje sníženou frustrační toleranci, jistou laxnost, aktuálně je pak v popředí špatně zvládaná emoční labilita, nespokojenost, nepohoda, značná vnitřní tenze s tendencí k průlomům do impulsivity, lehkovážnému rozhodování, případně i problematictějšími typům chování. Posuzovaná se naučila opírat o sebe (s poměrně neúspěšnými strategiemi), stahovat se, rozhodovat si po svém, řešit nepohodu pitím. Jeví se k věku poměrně nevyzrálá. Ke společenským pravidlům a normám má uchovaný vztah. V dětství, resp. do puberty měla posuzovaná k obžalovanému nepřilíš pěkný vztah, bála se jeho reagování, trestů, připouští však, že byly i pěkné chvíle. Negativní ovšem zcela převažovalo, měla z něj strach. Současně však na něm byla závislá, v podřízeném postavení z titulu role dítěte. Později s nástupem puberty, po uvědomění si závadnosti dotyků a požadavků obžalovaného, se tento vztah modifikoval v ostražitě-nepřátelský, posuzovaná se jej bála a bojí, otevřeně jej nyní nenávidí. Posuzovaná má a měla nenarušenou schopnost jednotlivé aktivity obžalovaného vnímat. Postupně se rozvíjela její schopnost správně interpretovat sexuální podtext osahávání, požadavků na dotyky a podobně. Je schopna prožíté reprodukovat úměrně odstupem od události, věku, v kterém události vstúpila (tj. není možné mít vysoké nároky na detailnost, sekvenční zařazení, datace, časové odhady apod.) a své psychické kondici (vyprávění o prožitém ji silně zúzkostňuje). U posuzované nebyly zjištěny sklony k vyplňování mezer v paměti smyšlenkami. Obecnou věrohodnost znalkyně hodnotí jako střední měrou sníženou. Specifickou věrohodnost z úzce psychologického hlediska pak hodnotí jako uspokojivou, dobře přijatelnou. Pokud jde o delikty sexuální povahy, posuzovaná nebyla schopna vzhledem ke svému věku posoudit smysl a význam jednání označeného pachatele, byť rozuměla tomu,

že jde o jednání jaksi delikátní, motivační podstatě ovšem tehdy rozumět nemohla. Ta jí začala být zřejmější až s nástupem puberty. Nebyla tedy ani schopna plnohodnotně chápat význam odporu proti tomuto jednání, dodnes se (zcela nepřiměřeně, zato zatím nevývratně) sebeobviňuje, že vše nepochopila dříve a že včasné nezareagovala. Pro úplnost znalkyně uvedla, že posuzovaná byla schopna chápat smysl a význam fyzického trestání, pocívala jeho nepřiměřenost, bylo v jejích silách se mu alespoň částečně vyhýbat, chápala smysl, proč se mu snažit bránit. Explorandka trpí posttraumatickou stresovou poruchou a závislostí na alkoholu, panická porucha se projevovala ještě relativně nedávno (před několika měsíci) a může se začít projevovat znovu. K jednání obžalovaného je na místě vztahovat rozvoj posttraumatické stresové poruchy, rozvoj závislosti na alkohol, a dále snížení prahu pro rozvoj panických záchvatů.

15. Po zahájení trestního stíhání obžalovaného a po provedení procesně použitelného výsledku poškozené byl opatřen **dodatek znaleckého posudku z odvětví dětská klinická psychologie**. Znalkyně PhDr. ██████████ v souhrnu a rozboru tohoto dodatku ke znaleckému posudku uvádí, že posuzovaná podává výpověď, která je dobře kongruentní (souladná) s dřívějšími vyjádřeními a lze se ve věci posouzení specifické věrohodnosti odkázat na většinu argumentace uváděné v původním posudku (vnitřní konzistence, nerozpornost v čase, zasazení výpovědi do běhu přirozených událostí a její opatření detaily, dotaz vede k rozvedení informace způsobem, který nekoliduje s již dříve uvedeným, v průběhu času není rozsah poškození navyšován, nebyla shledána tendence pachatelů přitěžovat, jsou sdělovány pochybnosti o vlastní výpovědi a jsou připouštěny mezery v paměti, produkce je nestrukturovaná, tedy autentická, přitom logicky spojitelná do smysluplného celku, jazyk odpovídá očekávanému, o motivech výpovědi již tolik pochybností není, nově je zachycen emoční doprovod). V závěru znaleckého posudku pak znalkyně uvedla, že nemění nic na závěrech formulovaných v posudku ze dne 27. 8. 2020, dodává jen to, že psychologická kritéria věrohodnosti výpovědi jsou nyní plněna ještě lépe, než tomu bylo při posouzení dne 27. 8. 2020.
16. V hlavním líčení znalkyně setrvala na svých závěrech a k dotazům dodala, že pokud ve zprávě z PN ██████████ již není uvedena diagnóza posttraumatické stresové poruchy, tak to je proto, že obraz duševních potíží se změnil. Duševní poruchy mají tendenci plynout z jedné do druhé a v době, kdy byla posuzovaná v ██████████ tak lékaři zhodnotili jako převažující soubor diagnóz panická porucha středně těžká, depresivní fáze sociální fobie a syndrom závislosti na alkoholu. Nicméně s faktem traumatizace během léčby psychoterapeuticky i farmakoterapeuticky také pracovali. Pokud matka poškozené popsala stavy, kdy dcera nemohla jít do školy, a bylo to v době, kdy obžalovaný v domácnosti ještě nebyl přítomen, pak podle znalkyně poškozená nezvládala učivo, protože měla poruchy učení a šlo o somatoformní vegetativní dysfunkci. Znalkyně vyloučila možnost, že by si poškozená např. z důvodu nenávisti k určité osobě pocívala nebo stavy vsugerovala, i když se to ve skutečnosti vůbec nestalo. K dotazu, čím může návštěva diskotéky nebo školy připomínat žalované situace, které se měly stát v domácím prostředí, znalkyně uvedla, že panické ataky souvisí pouze zprostředkovaně s žalovaným jednáním a podkladem pro ataku je to, že člověk dostane strach o život, když je někde příliš prostoru či hodně lidí. Jde o náhlý úzkostný záchvat a traumatizace snižovala práh pro to, aby panické ataky přicházely častěji. Vyhýbání se situacím připomínajícím trauma v případě ██████████ mělo například podobu toho, že nebyla schopná navazovat erotické vztahy, že měla drobné experimentace ve svých ██████████ letech s oběma pohlavními, ale strašně se bála, že by nějaké dotyky mohly dojít ještě dále. Vyhýbala se kontaktu s chlapci přiměřeného věku i se staršími muži tím, že v partě dávala najevo své siláctví a chovala se velmi neohroženě, hrubě, až vulgárně, čímž odrazovala potencionální nápadníky od erotického kontaktu. K dotazu, zda by mohlo ze strany znalkyně dojít ke změně hodnocení věrohodnosti poškozené, kdyby měla k dispozici výsledky svědků u hlavního líčení, a které mohou být někdy v rozporu s výpovědi ██████████ znalkyně uvedla, že nikoli, neboť znalec není oprávněn hodnotit důkazy.

K dotazu, zda výslech posuzované je před soudem nevhodný i přesto, že se svěřuje matce a kamarádkám, znalkyně uvedla, že takový výslech je jednoznačně nevhodný a není možný bez rizik sekundární traumatizace. Svěření matce či kamarádkám nemá stejné parametry jako výslech u soudu.

17. Při rozhodování, zda poškozenou osobně vyslechnout u soudu či nikoli, vyšel soud zejména z obsahu znaleckých posudků Dr. [REDAKCE] a Dr. [REDAKCE]. Podle Dr. [REDAKCE] vznikla u poškozené posttraumatická stresová porucha, která je již v chronické fázi, přičemž v souvislosti se zátěží dochází k exacerbaci potíží. Proto znalec považuje za nevhodné vyslýchat posuzovanou před soudem, kvůli možnosti další traumatizace a dramatického zhoršení jejího zdravotního stavu. Obdobně se vyjádřila i Dr. [REDAKCE] v hl. líčení, tj. že výslech posuzované před soudem považuje za nevhodný a není možný bez rizik sekundární traumatizace. Námitku obhajoby, že výslech je možný, neboť poškozená se s žalovaným jednáním svěřila matce a kamarádkám, znalkyně vyvrátila tím, že svěření matce či kamarádkám nemá stejné parametry jako výslech u soudu.
18. S tímto závěrem se soud zcela ztotožnil a dodává, že podle výpovědí matky a tří kamarádek, kterým se poškozená svěřila, je zřejmé, že ono svěření bylo vždy velmi kusé (bez sdělování podrobností), bylo pro poškozenou nepříjemné a došlo k němu většinou v souvislosti s nějakou pro ni vypjatou situací. Matce se takto svěřila v okamžiku, kdy ji matka vyzvedávala na policii v souvislosti se zadržením pro podnapilost, a toto chování poškozené nepochybně vyčítala. [REDAKCE] [REDAKCE] se svěřila, když měla „špatnou chvíli a plakala“. [REDAKCE] [REDAKCE] se svěřila po panickém záchvatu, když jí nebylo dobře po konzumaci alkoholu. [REDAKCE] [REDAKCE] se pak svěřila venku, když „byla divná“. Společné pro všechny 4 případy je to, že to byla vždy sama poškozená, která rozhodla o tom, že někomu blízkému něco ze své minulosti sdělila a byla to pouze ona, kdo „dávkoval“ množství sdělených informací. I přesto to pro ni bylo nepříjemné a některé kamarádky to z ní „musely páčit“, aby se vůbec něco dozvěděly. Naproti tomu výslech u soudu by se děl před cizími osobami (z velké části mužského pohlaví), musel by jít velmi do hloubky a poškozená by nepochybně byla zejména ze strany obhajoby konfrontována s pro ni nepříjemnými otázkami. Otázky i obecného rázu (např. zda to, co uvedla, je skutečně pravda) by v ní zákonitě musely vyvolat dojem, že se jí nevěří. Za takových okolností nelze oprávněně očekávat, že by poškozená byla vůbec s to podat hodnotnou a přínosnou svědeckou výpověď a soud by stejně musel přeciť její výpověď z přípravného řízení. Jinak řečeno - reálně hrozící negativní dopady opakovaného osobního výslechu poškozené by tak podle soudu naprosto převážily očekávatelný přínos výslechu pro důkazní řízení.
19. Na shora uvedeném závěru z původního rozsudku nic nemění ani závěr revizního znaleckého posudku znaleckého ústavu - [REDAKCE] že provedení výslechu poškozené před soudem není s ohledem na její současný zdravotní stav možné, aniž by došlo k další sekundární viktimizaci poškozené.
20. Vrchní soud ve zrušujícím usnesení stran možnosti doplnění dokazování výslechem nezletilé poškozené uložil krajskému soudu vyžádat odborné stanovisko léčebného zařízení, ve kterém se poškozená naposledy léčila (Psychiatrické léčebna [REDAKCE] Psychiatrická nemocnice [REDAKCE] byla v intencích tohoto pokynu dotázána, avšak odpověděla (čl. 365) pouze tak, že poškozená není toho času u nich hospitalizována. Nicméně s ohledem na následné znalecké zkoumání znaleckým ústavem, který se zcela jasně vyjádřil o nemožnosti výslechu poškozené před soudem, aniž by nedošlo k sekundární viktimizaci, má soud tuto otázku relevantně zodpovězenou, byť jiným subjektem, než který byl určen v usnesení vrchního soudu.
21. Proto soud neměl důvod nic měnit na předchozím závěru o aplikaci ustanovení § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu, podle něhož lze místo výslechu svědka v hlavním líčení číst protokol o jeho předchozí výpovědi, jestliže byl výslech proveden způsobem odpovídajícím ustanovení tohoto zákona a taková osoba onemocněla chorobou, která natrvalo nebo po dohlednou dobu znemožňuje její výslech, a v hlavním líčení přehrál audiovizuální záznam o výslechu poškozené

ze dne 20. 1. 2021. Je nepochybné, že podle závěru znalců poškozená trpí posttraumatickou stresovou poruchou, která je chronického rázu, tj. je splněna zákonná podmínka, že svědkyně onemocněla chorobou, která min. po dohlednou dobu znemožňuje její výslech. Splněna je i druhá zákonná podmínka, tj. že výslech na policii byl proveden způsobem odpovídajícím ustanovení tohoto zákona. Poškozená byla dle protokolu před výslechem řádně poučena jako svědkyně a jejímu výslechu byl přítomen i obhájce obžalovaného, který měl možnost jí klást dotazy. Nadto byl výslech zaznamenán audiovizuálně, tudíž přehráním videozáznamu s výslechem poškozené byl zachován i požadavek zákona, aby soud získal pokud možno co nejbezprostřednější dojem o podané výpovědi, vč. možnosti sledovat emocionální projevy osoby podávající svědeckou výpověď apod.

22. Dne 29. ledna 2021 byla za přítomnosti obhájce vyslechnuta jako svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] - matka poškozené. Uvedla, že nevyužívá práva nevypovídat ve věci obžalovaného. S obžalovaným se seznámila před 10-11 lety, když dávala dceru [REDAKCE] na [REDAKCE]. Začali spolu chodit. Obžalovaný byl v té době ženatý, ale se svou ženou nežil. Obžalovaný se k nim nastěhoval, když bylo [REDAKCE] asi [REDAKCE] let a [REDAKCE] asi [REDAKCE] let. V té době bylo chování obžalovaného normální. Byl sice přísnější, ale nic neobvyklého. Před ní určitě nedošlo k fyzickému trestání, ani si ničeho nevšimla. Uměl zvednout hlas, ale žádnou facku či strčení neviděla. Obžalovaný od dětí vyžadoval víc věcí než svědkyně, byl přísnější než ona. Děti si nikdy nestěžovaly, že by je trestal. Jejich sexuální vztah probíhal standardně, sex měli často, tak 3x do týdne. Spali odděleně od dětí. To, že by je děti mohly vidět při sexu, vyloučit nemůže, ale není si toho vědoma. Neboť dělá na směny, sex měli většinou dopoledne, když byly děti ve škole. Chování [REDAKCE] se v době, kdy se k nim obžalovaný nastěhoval, nezměnilo. Měla vždy nějaký problém, svědkyně to přičítala škole. Už ve školce byla dcera u psychologa a ten jí pro sociální nezralost doporučil, aby dostala odklad. Když začala chodit do školy, tak jí učení ne bavilo, nešlo jí. Měla i individuální učební program. Problémy měla i na učňáku. [REDAKCE] viděla opilou pouze jednou, když jí bylo asi [REDAKCE] let. Když přišla domů, motala se. Až předloni u dcery v bytě viděla láhev s tvrdým alkoholem. Asi v prosinci 2019 jí [REDAKCE] volala, že je na policii a že svědkyně má pro ni přijet. Když si sedly do auta, tak [REDAKCE] na ni začala křičet, že řekla policistce všechno, co jí obžalovaný dělal. Do podrobností nezacházela, zmínila ale výslovně osahávání. Ostatní si přečetla svědkyně až z listin, které jí přišly coby zákonnému zástupci. Když dceru vyzvedla na policii, šly následně na OSPOD, kde se řešilo opití [REDAKCE]. Tam požádaly o radu a pomoc, přičemž byly odkázány na policii. Potom řekla obžalovanému, že jí [REDAKCE] sdělila, že ji obžalovaný osahával. Svědkyně chtěla vědět, co na to řekne. Obžalovaný vše popřel. [REDAKCE] v té době bydlela u kamarádky a pak se přestěhovala do bytu sestry svědkyně, takže žádný kontakt s obžalovaným už neměla.
23. Již v [REDAKCE] letech jí [REDAKCE] říkala, že jí obžalovaný sahá na pipinu, ale svědkyně jí to tehdy nevěřila. Myslela si, že ho [REDAKCE] nemá ráda a že jí poradila nějaká kamarádka, že je to způsob, jak se ho zbavit. Víckrát se k tomu dcera nevracela, tak si svědkyně myslela, že to byl nějaký výmysl. S obžalovaným o tom vůbec nemluvila. Ze začátku společného života s obžalovaným svědkyně pracovala na noční směny, potom na střídavé směny. O víkendech normálně nepracovala, jen výjimečně. Obžalovaný v tu dobu už byl v důchodu, ale vedl [REDAKCE] kroužek v domě dětí v [REDAKCE]. V podstatě byl dopoledne permanentně doma. Když šel učit, tak až odpoledne. Teď svědkyně s obžalovaným moc nekomunikují, jen kvůli společné dceři. Vztah mezi ní a obžalovaným se změnil, když tohle vyšlo najevo. Předtím bylo vše v pořádku. Neměli žádné konflikty. Teď jí přispívá na jídlo, ale jako partneri už spolu nežijí. Nemá to srdce ho vystěhovat, vždyť je mu [REDAKCE]. Obžalovaný většinu času tráví doma. [REDAKCE] k nim nechodí. Svědkyně s dcerou [REDAKCE] a synem [REDAKCE] chodí za ní. Až teď, co se to řeší, tak i [REDAKCE] říkal, že tam ze strany obžalovaného nějaký ten fyzický trest byl, ale o mlácení nemluvil.
24. [REDAKCE] jako malá nelhala. Nemá důvod se k tomu vracet po [REDAKCE] letech. Nemá důvod lhát. Svědkyně jí věří. Zpočátku vnímala [REDAKCE] obžalovaného pozitivně, jezdili na výlety. Na dotaz,

kdy poškozená přestala chodit na [REDACTED] uvedla, že na druhém stupni už tam nechodila. Když dětem oznámila, že čekají s obžalovaným [REDACTED] ([REDACTED]), tak [REDACTED] křičela, že miminko nechce. Už když svědkyni začalo růst břicho, tak se [REDACTED] těšila. [REDACTED] má poškozená ráda. Neví, že by [REDACTED] dělala obžalovanému schválnosti, spíš se mu vyhýbala. Individuální program měla [REDACTED] až po nastěhování obžalovaného, ale jen rok. Potíže s [REDACTED] ve škole byly už dřív, než se obžalovaný nastěhoval. Panické ataky měla poškozená ve škole, ale i tam, kde bylo více lidí. Dokonce pro ni musela jet i na zábavu. Nedokázala tam ani jít dovnitř. Opilá nebyla. Dcera není sexuálně aktivní, myslí si, že je heterosexuální, tj. že se jí víc líbí kluci. Poškozená jí říkala, že od [REDACTED] let kouří. Modřin si u dětí nevšimla. Neví ani o žádných nadávkách či vyhrožování. [REDACTED] začala růst prsa asi tak ve [REDACTED] letech. Bylo běžné, že se v ložnici koukali na pohádky. Ona, ani obžalovaný nechodili doma nazí. Vůči svědkyni nebyl obžalovaný nikdy agresivní. U [REDACTED] došlo ke změně přátel a vzhledu v [REDACTED] třídě a v prváku na učňáku. Bývalý manžel jí jednou řekl, že si děti stěžovaly, že je na ně obžalovaný zlý. Potvrdila, že došlo k situaci, kdy na ni [REDACTED] byla vulgární a obžalovaný se jí zastal. Neví o tom, že by obžalovaný projevoval sexuální zájem o děti. Nadměrné pití a láhve s alkoholem zaznamenala u dcery až po oznámení.

25. V hlavním líčení svědkyně tuto výpověď zopakovala. Připustila, že dcera ztropila scénu, když jí oznámila, že čeká s obžalovaným dítě, i to, že dcera ne vždy uznávala její autoritu a že matce sprostě nadávala. K situaci, kdy obžalovaný poškozenou masíroval, uvedla, že dceru po celou dobu masáže držela za ruku. Ohledně dceřina pití alkoholu vypověděla, že tak prý dle sdělení dcery chtěla přepít smutek. U [REDACTED] zaznamenala problémy s alkoholem asi v [REDACTED] letech, kdy poprvé přišla domů opilá. Tehdy tomu nepřikládala žádný velký význam, že by to měl být problém. Prostě se napila s kamarády. Až o rok později chodila domů častěji opilá. Tehdy ale svědkyně stále neměla pocit, že by šlo o problém. Teď už ví i od psychologičky a psychiatricky, že to problém je. I její vlastní matka (babička poškozené) měla nějakou dobu problém s alkoholem. K dotazu, proč [REDACTED] v [REDACTED] letech nevěřila a v současné době jí věří, uvedla, že proto, že se k tomu vrátila. Svědkyně se domnívá, že kdyby si dcera něco v [REDACTED] letech vymyslela a nebyla to pravda, tak by se k tomu v [REDACTED] letech nevrátila. Nedává smysl, proč by opakovala znovu stejný výmysl. Připustila též, že jednou s otcem poškozené a obžalovaným doma řešili stížnosti dětí na hrubost obžalovaného, ale nic nevyřešili, protože obžalovaný vše popřel.
26. Dne 29. ledna 2021 byl za přítomnosti obhájce vyslechnut jako svědek [REDACTED] [REDACTED] - otec poškozené, který vypověděl, že obžalovaného zná jako partnera jeho bývalé ženy, když si k ní jezdil pro děti. Prohodili spolu pár slov, když si byli představeni. Děti nechtěly nic říkat. Když se ptal, co doma, tak byly zamlklé a nechtěly se o tom bavit. Vytáhl to z nich, až když začaly jezdit s modřinami. Ptal se, co se děje. Rozpovídaly se, že je obžalovaný bije, že je surový a vulgárně jim nadává. S [REDACTED] prý mlátil o futra. Modřiny měly děti víckrát, šlo o období půl roku až rok. Když se ptal, od čeho to má, tak [REDACTED] říkala, že upadla. [REDACTED] měl modřiny taky, ale míň než [REDACTED]. Děti měly z obžalovaného strach, krčily se, když natáhl ruku. Když to svědek viděl, tak jel do [REDACTED] obžalovaný ale vše popřel. Na policii, ani k lékaři s dětmi svědek nešel. Říkal sice, že půjde na sociálku a bude to nějak řešit, ale potom se to uklidnilo. Když se ptal dětí, tak říkaly, že si jich už nevšímá. Toto se stalo asi před 6-7 lety. O tom, že by měl obžalovaný sexuálně obtěžovat [REDACTED] mu nikdy neřekla. To se dozvěděl, až když začala [REDACTED] chodit na psychiatrii a tam to z ní vytáhli. Děti si bral podle pracovního vytížení. Když byly malé, tak jednou za 14 dní, později jednou měsíčně na víkend. Nestalo se, že by děti k němu nechtěly. Nikdy s dětmi neměl žádný konflikt. S [REDACTED] se o tom sexuálním obtěžování bavil. S ním jako s chlapem se o tom podrobně nechtěla bavit, takže od ní se toho moc nedozvěděl. Říkala ale, že tam bylo nějaké osahávání. Říkala, že se mu to bála říct, že to už jednou řekla mámě a kamarádce. S bitím se mu to taky bály říct. Nejdříve o tom bití řekly jeho přítelkyni a pak teprve jemu. Nemyslí si, že by si to obtěžování [REDACTED] vymyslela. O tom, že začala kouřit, mu lhala, ale v běžných věcech ne. Když začala jeho bývalá manželka bydlet s

obžalovaným, tak minimálně rok byl naprosto v pořádku. Ví, že obžalovaný █████ zakazoval, aby chodila s jejich malou dcerou sama ven. █████ mu neříkala, že by dělala obžalovanému nějaké schválnosti. █████ spíše odmlouvá a odsekává. █████ měla problémy ve škole, byla hypoaktivní, měla odklad školní docházky. Panické ataky u █████ nezažil. To bylo, až když chodila na učiliště, tak před rokem až dvěma, ještě než se začala řešit tato věc. Kamarádky a přátele █████ nezná, jen tu jednu, co s ní bydlí. V narážce na to, co kluci, █████ říká, že nic. Neví, že by měla nějaký vztah, ani bývalá žena o ničem neví. Problémy █████ s alkoholem nezaznamenal, jen mu říkala, že když byla v █████ tak ji chtěli poslat na protialkoholní léčbu. O přistižení dcery v podnapilosti informován nebyl. K dotazu, kdy █████ začala mít ženské tvary, uvedl, že neví. O tom, že by s obžalovaným ležely v posteli a koukaly na televizi, mu děti neříkaly. Neříkaly ani, že by obžalovaný chodil doma nahý. Dcera se synem spolu vycházejí dobře.

27. V hlavním líčení svědek na této výpovědi setrval. Ke způsobu získání informací od dětí ohledně původu modřin doplnil, že jemu to říct nechtěli, proto šel pryč a zeptala se jich jeho tehdejší partnerka █████ z █████ které to děti řekly. Když se jich pak zeptal znovu a řekl, že už má informace od █████ tak se rozpovídaly a řekly mu, že je partner matky surově bije. Také měly zakázáno od obžalovaného se mu svěřit, že se doma děje něco špatně. Domluvil si proto s partnerkou schůzku. Děti nechtěly, aby to řešil, protože se bály, že to bude ještě horší. Zejména syn se v autě hrozně bál a svědka prosil, aby do █████ nejezdil. Svědek vyhrožoval bývalé manželce sociálkou, jestli se to bude opakovat. Potom se situace uklidnila, děti říkaly, že si jich už nevšímá. Stav panické ataky u dcery nikdy nezažil. Pokud byla u svědka, byla v klidu.
28. S ohledem na obsah výpovědi svědka █████ byla v hlavním líčení jako svědkyně vyslechnuta i █████ - bývalá přítelkyně otce poškozené. Ta uvedla, že obžalovaného viděla cca 4x. █████ viděla naposledy před osmi nebo deseti lety. S panem █████ žila 2,5 - 3 roky. Do jakého roku s panem █████ žila, si již nepamatuje, čtyřicátiny (█████) s ním ale už neslavila. Byli spolu možná do roku 2012. S █████ se vídala, když žila s jejím otcem. Bral si děti jednou za 14 dní na víkend do █████ chodila do █████ třídy. Ví to, protože se s ní občas učila a dělala úkoly. Když s panem █████ začala žít, tak jeho syn chodil ještě do školky. Na konci vztahu bylo dětem █████ a █████ let. S dětmi vycházela dobře. Na dětech si nevšímala ničeho divného, ani modřin. Po rozchodu se ještě párkrát viděli, jednou vzali děti do Dinoparku. Bylo to půl roku, maximálně rok po rozchodu. Svědkyně byla seznámena s výpovědí svědka █████ ze dne 20. 1. 2022, konkrétně s posledním odstavcem na č.l. 297. K tomu uvedla, že žádné modřiny děti neměly a ani se jí s ničím nesvěřily. Pouze řekli, že je obžalovaný přísnější, protože dosud měli výchovu volnější. Otec by dětem v životě neublížil. Nikdy je netrestal, naopak se jich zastával. Nikdy ani nezaznamenal, že by děti k něčemu naváděl nebo před dětmi mluvil o obžalovaném špatně. █████ měla ve škole problémy, protože měla dyslexii, špatně četla. Svědkyně ji měla od první třídy. Nad učením byla nesoustředěná a byla hodně hravá. O tom, že by ji obžalovaný osahával, █████ nic neříkala. Myslí si, že v █████ letech byla ještě dítě, že jí nerostla prsa ani boky. U █████ nezažila ataku paniky.
29. Je zjevný rozpor mezi výpovědí svědka █████ učiněnou v hl. líčení a výpovědí svědkyně █████ Tento rozpor však lze vysvětlit tím, že svědek █████ nesprávně chronologicky identifikoval svou tehdejší přítelkyni. █████ časově zařadila svůj tříletý vztah s █████ tak, že na počátku vztahu chodila █████ do █████ třídy školy (█████), na konci do třídy █████ (od █████ do █████) a bylo jí █████ let (█████). Její bratr █████ na počátku vztahu navštěvoval ještě školku a na konci mu bylo █████ let (█████). Ze všech uvedených časových souvislostí lze dovodit, že svědkyně █████ žila s otcem poškozené v letech 2009-2012, tj. v době předcházející žalovanému jednání. V době činu tedy █████ žil zjevně s jinou přítelkyní než s █████ To odpovídá i výpovědi poškozené, podle níž měl její

otec postupně více přítelkyně, přičemž se všemi vycházela dobře.

30. Dne 8. března 2021 byla jako svědkyně vyslechnuta [REDAKCE] [REDAKCE] která vypověděla, že [REDAKCE] [REDAKCE] zná 4-5 let. Je to tichý člověk, snadno si nehledá nové kamarády. Potkala se s ní přes svého kamaráda ve skateparku v [REDAKCE] [REDAKCE] nemá sklony ke lhaní. Myslí, že by si nic ve svůj prospěch nevymyslela. Před rokem či dvěma se s ní [REDAKCE] bavila, měla takovou špatnou chvilku a plakala. V pláči jí řekla, že ji obžalovaný mlátil a že ji osahával, když byla mladší. Sahat na ni měl v koupelně. Dopodrobna to ale neřešily. O tom, že ji obžalovaný mlátí, jí [REDAKCE] říkala vícekrát. Neměla jí co poradit, snažila se ji podpořit. Třeba když byly v klubu a nějaký kluk se o ni otřel, tak dostala panický záchvat. Ví, že [REDAKCE] ještě neměla s nikým pohlavní styk. [REDAKCE] jí říkala, že když je větší skupina lidí, tak se bojí. Když byly tančit, bylo na ní vidět, že se necítí dobře, klepala se, otírala si ruce, šla ven a tam se sesypala na zem a začala brečet. Obžalovaného zná pouze od vidění. [REDAKCE] o něm moc nemluvila, a pozitivně už vůbec ne. Pokud už o něm mluvila, tak spíše negativně. Že s obžalovaným čeká matka [REDAKCE] dítě, [REDAKCE] ze začátku nesla nelibě, ale nyní má [REDAKCE] hodně ráda. Nemyslí si, že by [REDAKCE] dělala obžalovanému naschvály. Ví, že [REDAKCE] chodila k psychologovi i psychiatrovi. To bylo kvůli atakám, když chodila do klubů, kde se jí to stávalo. Ví, že [REDAKCE] pila více alkoholu než ostatní. Byla s [REDAKCE] v létě 2019 na brigádě na [REDAKCE] kde pomáhaly s postiženými dětmi. Byly tam asi týden a [REDAKCE] vůbec nepila. Panický záchvat tam měla jen jeden. K dotazu, zda ví o tom, že by [REDAKCE] jako mladistvou zadržela policie podnapilou, uvedla, že ano, neboť byly tenkrát spolu. Zadrželi je a odvezli na policii a vyslyšali. Tenkrát večer šly ven spolu, byl to asi duben 2020, pár měsíců před [REDAKCE] Šly si sednout do parku, pořídily si kolu s rumem, byli s nimi ještě i kamarádi, šli pak do klubu a tam přijela policie. [REDAKCE] tehdy prosila paní policistku, jestli by mohla stranou a tam viděla, že s ní [REDAKCE] mluvila a brečela. Neví, co si povídaly, ale asi právě o tom, co jí měl obžalovaný dělat.
31. V hlavním líčení v listopadu 2021 svědkyně na této své verzi setrvala. Navíc dodala, že se poškozená zmínila i o tom, že obžalovaný dával její ruku na své přirození, a že se snažila tu ruku dát pryč. Několikrát měla na sobě poškozená modřiny, a když jí šla doprovodit domů z venku, tak bylo vidět, že tam nechce jít a že zjišťuje, jestli je obžalovaný doma. V takovém počtu modřin, které poškozená měla, to nevypadalo, že by vznikly pádem. Když měla poškozená panický stav, tak se ho snažila zahnat tím, že vzala klíče a přejížděla si jimi po ruce a fyzickou bolestí zaháněla tu psychickou. Také při panické atace křičela „proč mi to udělal, jak se to mohlo stát“. Časově upřesnila, že když se s poškozenou poznaly, tak jim bylo [REDAKCE] let, bylo to o letních prázdninách. V současné době pití alkoholu už jako problém u [REDAKCE] vidí. Po přečtení protokolu o výslechu svědkyně z přípravného řízení jako přesnější označila výpověď u soudu. O navádění ruky na své přirození jí možná řekla až po výslechu na policii.
32. Dne 8. března 2021 byla vyslechnuta jako svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] která uvedla, že s [REDAKCE] [REDAKCE] se znají 2-3 roky. Poznaly se přes společné kamarády. Ze začátku se moc neznaly, až v roce 2020 se poznaly více. Chodily spolu ven, vídaly se často. Po nějaké době se dohodly, že spolu budou bydlet jako kamarádky, ne jako přítelkyně. Obě jsou heterosexuálně zaměřené. Bydlet společně začaly v prosinci 2020, když [REDAKCE] pustili z nemocnice. [REDAKCE] byla vždy tichá, moc se neprojevovala. Není výřečná, je hodná, umí pochopit, naslouchat, rozhodně si myslí, že nelže, nevymýšlí si. Jednou měla záchvat, když byly venku a pily. Druhý den [REDAKCE] bylo blbě, svěřila se jí, že se jí něco stalo. Bylo to asi v létě 2020. [REDAKCE] to bylo nepříjemné, tak to z ní netahala. [REDAKCE] řekla, že když byla malá, tak ji ten chlap obtěžoval. Tím chlapem myslela přítele její matky, že se jí dotýkal na těle. Říkala, že je jí z toho psychicky špatně, že jí není dobře, když se o tom baví. [REDAKCE] se nezajímala o kluky, proto si svědkyně myslela, že se jí něco takového mohlo stát. Zažila [REDAKCE] ataky, možná tak 5. Bylo to většinou, když byly mezi více lidmi. [REDAKCE] nemohla dýchat, byla ve stresu. Neříkala, že by to měla již jako malé dítě. Ty ataky přišly většinou, když měla vypitý nějaký alkohol, ale asi dvakrát se to stalo, i když alkohol neměla žádný. Říkala, že se jí to stalo i v [REDAKCE] bez alkoholu. Domů za [REDAKCE] chodí její

matka se sestrou, a jejich kamarádka [REDAKCE]. Od návratu z [REDAKCE] si [REDAKCE] dala tak 1-2 piva. Za dobu, co bydlí společně, si svědkyně nevšimla, že by [REDAKCE] byla v podnapilém stavu. Dříve to bylo hodně často, možná každý den. Po napití alkoholu se chovala normálně, nebylo to na ní pořádně vidět. [REDAKCE] říkala, že se jí nelíbí, že obžalovaný bydlí společně s její matkou a malou sestrou. [REDAKCE] neříkala, že by obžalovanému dělala nějaké schválnosti, resp. se o tom nebavily. Ví, že [REDAKCE] chodila k psychiatrovi. O zadržení [REDAKCE] policií pro podnapilost ví, byla tam tehdy také, bylo jí [REDAKCE] let. Ji ale policie nechytla. O obtěžování obžalovaným jí [REDAKCE] řekla již před tím zadržením.

33. V hlavním líčení dne 20. 1. 2022 svědkyně na své verzi setrvala, přičemž dodala, že poškozená je aktuálně od [REDAKCE] 2021 opět v Psychiatrické nemocnici [REDAKCE]. Poškozená abstinovala asi jen tři měsíce po návratu z předchozího pobytu v PN [REDAKCE].
34. Dne 1. dubna 2021 byla vyslechnuta jako svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] která vypověděla, že [REDAKCE] [REDAKCE] zná asi 5 let z [REDAKCE] kde má svědkyně tetu. [REDAKCE] je tichá, není moc komunikativní. Pokud měla problém, musela to z ní svědkyně páčit. Myslí si, že jí [REDAKCE] nikdy nelhala, ani nemá takovou povahu, aby ve svůj prospěch lhala. Dříve se vídaly hodně často, i 4x do týdne, ale poslední dobou už tolik ne. Naposledy se s [REDAKCE] viděla v létě 2020. Co se týká kluků, tak [REDAKCE] s kluky nechodila a ani o nich nemluvila. Neví, že by někdy měla nějakého kluka. Asi tak před 3 roky jí [REDAKCE] řekla, že ji obžalovaný měl osahávat a bylo jí to nepříjemné, kvůli tomu i brečela. [REDAKCE] mělo být v době osahávání tak [REDAKCE] [REDAKCE] let. Byly venku, [REDAKCE] byla divná a tak se jí zeptala, co se stalo. Dlouho to z ní páčila, [REDAKCE] to nejprve nechtěla říct a pak jí řekla, že mělo docházet k tomu osahávání. [REDAKCE] osahávání špatně nesla. Sdělila jí to asi před narozením sestry. Ví, že se [REDAKCE] i zhroutila, nechtěla být s klukama. [REDAKCE] svědkyně poradila, aby to řekla matce, a že by to měla řešit. [REDAKCE] odpověděla, že to mamce nechce říkat, že by jí nevěřila. Nikdy se o matce špatně nevyjadřovala. Ví, že [REDAKCE] měla strach o svojí mladší sestru, aby se jí taky něco nestalo, aby jí obžalovaný něco neudělal. [REDAKCE] neměla s obžalovaným dobrý vztah, říkala, že když přijde domů, tak že ho pomalu ani nepozdraví, spíše jen ze slušnosti, že se mu vyhýbala, nemluvila s ním. [REDAKCE] měla často zákazy chodit ven a musela uklízet a vařit. Převážně to po ní chtěl obžalovaný, ale i její matka. Po nějaké době se svědkyně [REDAKCE] ptala, zda už je to v pořádku, a ta jí odpověděla, že je to pořád stejné. Po prvním sdělení o osahávání si svědkyně nejdřív myslela, že jde o výmysl, že chce být [REDAKCE] středem pozornosti, ale když se [REDAKCE] na to ptala víckrát, tak vždy řekla, že je to pravda a dost při tom brečela. Pak už tomu věřila. Ví, že měla [REDAKCE] problémy se školou. Měla problém chodit na praxi. Ke vztahu mezi matkou a obžalovaným [REDAKCE] říkala, že ho nemá ráda a že nechce, aby chodil s její matkou. Že by [REDAKCE] dělala obžalovanému schválnosti, neví. U [REDAKCE] zažila jednou ataku. Potkaly se po delší době v klubu, [REDAKCE] se nemohla nadechnout, nemohl se jí nikdo dotknout, chtěli volat záchranku, ale [REDAKCE] nechtěla. Tak sháněli pytlík, aby se rozdýchala, šli mimo lidi, pak se rozdýchala a uklidnila. Myslí si, že opilá nebyla. Neví, zda [REDAKCE] docházela k psychologovi či psychiatrovi, ale doneslo se jí, že měla být v [REDAKCE] [REDAKCE] dost často pila, jednou ji jako nezletilou i chytila policie. [REDAKCE] i zmínila, že jí obžalovaný nadává, ale o bití neříkala. V hlavním líčení dne 12. 10. 2021 svědkyně na své verzi setrvala.
35. K důkazu byla provedena i **zpráva Psychiatrické nemocnice v [REDAKCE]** vztahující se k léčebnému pobytu poškozené v tomto zařízení v době od [REDAKCE] do [REDAKCE]. 2020. Ze zprávy plyne, že se jednalo o první psychiatrickou hospitalizaci pacientky s úzkostnými a panickými potížemi, sociální fobií, se sekundárním abúsem alkoholu, dlouhodobě traumatizované. Při přijetí byla plačtivá, afektivně labilní pokleslé nálady (v pásmu lehké až středně těžké deprese). Osobnost nevyzrálá, s naznačenými rysy emoční nestability, nic psychotického. Připouštěla prchavé suicidální myšlenky, ale bez tendencí k realizaci v průběhu hospitalizace. Léčba kromě farmakologické byla prováděna také formou individuální a skupinové psychoterapie. Zde se věnovala rodinným vztahům, zpracování traumatických událostí z minulosti. Při ukončení pobytu odcházela s diagnózami - panická porucha (epizodická záchvatovitá úzkost), středně těžká depresivní fáze, sociální fobie, syndrom závislosti na alkoholu, v současnosti abstinguje v

chráněném prostředí.

36. Na návrh obhajoby byla od Psychiatrické nemocnice v [REDAKCE] vyžádána v lednu 2022 zpráva o současném pobytu poškozené v tomto zdravotnickém zařízení. Podle ní nadále pokračuje léčení poškozené na psychoterapeutickém oddělení [REDAKCE]. Dotyčná byla odeslána k hospitalizaci ambulantní psychiatrickou pro gradaci anxiózních stavů, panických atak, zhoršení sociálně fobické problematiky a pokles nálady a sekundární úlevové pití alkoholu. Pacientka na počátku léčení byla značně labilní a její nálada zřetelně pokleslá (depresivní). Byla tedy nastavena léčba antidepresivem (mirtazapinem) a k redukci úzkostí zaveden pregabalin v postupné titraci. Pacientka byla krátce zařazena do skupinové terapie, jejíž nároky však emočně nezvládala (procesem byla ještě více zúskostňována), pokračovala tedy v psychoterapii individuální formou. Dne [REDAKCE] 2022 byl v plánu pacientčin překlad na odd. [REDAKCE] k protialkoholnímu léčení, ke kterému projevila motivaci a na psychoterapeutickém oddělení dobře spolupracovala. Situace se ale zkomplikovala karanténními proticovidovými opatřeními, tudíž byl překlad na odd. [REDAKCE] odložen. Obecně lze říci, že protialkoholní léčení trvá v řádu měsíců, v současné době nelze délku hospitalizace přesněji předjímat. Aktuálně je stav pacientky nadále "křehký". Subjektivně je nejistá, intermitentně emočně labilní, úzkosti oscilují, nálada je vlivem antidepresivní léčby parciálně projasněna.
37. K zahájení úkonů trestního řízení došlo na základě podnětu vypracovaného Odborem sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu [REDAKCE]. Z uvedeného oznámení plyne, že dne [REDAKCE] 2020 se na předem domluvenou schůzku dostavila nezletilá poškozená [REDAKCE] v doprovodu matky. S nezletilou bylo ze strany OSPOD řešeno, že s kamarádkou pila alkoholické nápoje a byla zajištěna hlídkou Policie ČR. V rámci jednání poškozená sdělila, že ve společné domácnosti žije partner matky [REDAKCE] [REDAKCE] který ji osahával a zároveň ji nutil sahat mu na přirození, musela mu sahat na pyj i varlata, nutil ji k tomu, aby jej uspokojila. Poškozená uvedla, že toto začalo v době, kdy jí bylo asi [REDAKCE] let, nevzpomene si přesně. Trvalo to možná 2-3 roky. Obžalovaný ji obtěžoval hlavně v době, kdy matka nebyla doma nebo byla v jiné místnosti, matka toho svědkem nebyla. Jednou přišel za ní do koupelny, kde byla nahá ve vaně a koupala se, a sáhnul jí na přirození. Poprvé se to stalo asi v ložnici, když se s ním poškozená koukala na televizi. V ložnici ji obtěžoval opakovaně. Obvykle to probíhalo tak, že obžalovaný začal na poškozenou sahat, sahal jí na prsa, hladil ji po břiše, nohou, zádech a na přirození. Ptal se jí, jestli se jí to líbí. Poškozená měla strach, protože obžalovaný často ve výchově přistupoval k fyzickým trestům. Poškozená se nebránila, protože se obžalovaného bála. Obžalovaný poškozenou na přirození hladil opakovaně, pokaždé když došlo k fyzickému kontaktu, tak jí sahal na přirození. Asi dvakrát se stalo, že obžalovaný vzal ruku poškozené a hladil se s ní po penisu a varlatech. Nedosáhl uspokojení, protože poškozená se snažila co nejrychleji ucuknout. Obžalovaný má doma masážní lehátko, stalo se, že i zde poškozenou osahával. Bolelo ji břicho, obžalovaný jí ho natřel léčivou masťou, po namazání břicha měla ležet a odpočinout si na lehátku. Později se vrátil a sahal jí na přirození a prsa. Dohromady se to během několika let opakovalo 6-7x.
38. Obhajoba v původním řízení navrhla revizní znalecký posudek ohledně zdravotního stavu poškozené s odůvodněním, že existuje rozpor mezi závěrem znalce o diagnostikování posttraumatické stresové poruchy u poškozené a zprávou z hospitalizace poškozené v PN [REDAKCE] v níž se vůbec nehovoří o PTSP, nýbrž pouze o panické poruše, středně těžké depresivní fázi, sociální fobii a silné závislosti na alkoholu. Soud tento návrh zamítl jako nadbytečný s ohledem na obsah výpovědi znalce MUDr. [REDAKCE] u hl. líčení, kdy na tentýž dotaz obhájce odpověděl, že poškozená do [REDAKCE] šla zřejmě kvůli problémům souvisejícím se závislostí na alkoholu, resp. s panickou poruchou, středně těžkou depresivní fází a sociální fobií, a proto je pouze toto zaznamenáno ve zprávě. Druhým vysvětlením dle znalce mohlo být to, že v době hospitalizace se nemusela posttraumatická stresová porucha projevovat, ale při vyšetření znalcem (ke kterému došlo 6. 8. 2020, tj. před hospitalizací) mohlo dojít k exacerbaci potíží, neboť si poškozená znovu oživila událost. Soudněznalecké vyšetření je

velice konkrétní, posuzovaný je podrobně konfrontován s minulostí a dojde při něm k otevření ran a choroba se projeví naplno. Následně v průběhu času mohla PTSP odeznít a nemusela se během hospitalizace (od [REDACTED] 2020 do [REDACTED] 2020) specificky projevovat. Tato dvě možná vysvětlení se jeví jako logická a soud se s nimi ztotožnil. K prvé z naznačených možností soud dodává, že pokud je někdo hospitalizován v nemocnici např. kvůli operaci slepého střeva, v propouštěcí zprávě o ní nebude pravděpodobně uvedeno, že tíž pacient má zároveň jednu nohu kratší než druhou či že má špatný chrup, byť by to byla pravda, neboť tyto skutečnosti nejsou předmětem operace, již se zpráva týká.

39. Nicméně vrchní soud v rámci odvolacího řízení došel k jinému závěru, tj. že „v dokazování nebyly odstraněny všechny pochybnosti, které vznikaly ohledně zdravotního stavu poškozené a případného následku činnosti obžalovaného. Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví dětské psychiatrie a dětské klinické psychologie byl znalci MUDr. [REDACTED] [REDACTED] a PhDr. [REDACTED] [REDACTED] vypracován dne 1. 9. 2020, tedy ještě před zahájením trestního stíhání obžalovaného a byl byl doplňován v průběhu přípravného řízení i výslechem jednoho ze znalců při hlavním líčení, nebyl bez vzniku dalších pochybností odstraněn rozdíl mezi diagnózou stanovenou znalci a zprávou PL [REDACTED] (č.l. 302 tr. spisu). Protože pak v průběhu trestního řízení docházelo k dalším léčebným pobytům poškozené v PL [REDACTED] a došlo u ní k dalšímu prohlubování zdravotních komplikací, u nichž nebylo přesně zjištěno, zda byly či nebyly v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného (bude-li mu prokázáno), vznikla tak potřeba sjednocení všech lékařských poznatků, aby tak mohl být učiněn jednoznačný závěr o následku na jejím zdraví a k přesnému právnímu posouzení jednání obžalovaného. Za tím účelem bude pro rozhodnutí soudu nezbytným provést revizi těchto poznatků a soudu předložit lékařské závěry, které by nevzbuzovaly žádných pochybností. K tomu by měl sloužit revizní znalecký posudek, přičemž na procesním soudu se ponechává, zda tento posudek bude svěřen znalcům ve věci dosud neangažovaným, či zda bude věc svěřena k zpracování příslušnému odbornému lékařskému ústavu.“
40. Proto krajský soud v intencích závazného pokynu vrchního soudu přibral znalecký ústav k vypracování revizního znaleckého posudku.
41. Podle tohoto **revizního znaleckého posudku znaleckého ústavu** ([REDACTED]) je u poškozené přítomna neurotická symptomatika odpovídající diagnóze posttraumatické stresové poruchy. Ta vznikla u poškozené v příčinné souvislosti se závažným stresorem, přičemž žalované jednání svým charakterem a intenzitou odpovídá takovému stresoru. Nejsou dokladovány žádné jiné stresory, které by mohly vyvolat uvedený stav. Posttraumatická stresová porucha se projevuje řadou příznaků převážně úzkostného charakteru, znovuvybavováním si traumatizujících událostí, tendencí vyhýbat se situacím, které by situaci připomínaly, děsivými sny s traumatizujícím obsahem, stavy úzkosti, napětím, panickými atakami, sociální izolací, narušením psychosexuálního vývoje, sekundárním nadužíváním alkoholu, změnami osobnosti, poruchami nálady, doprovodnými vegetativními obtížemi, narušením sociability aj. Prognóza je nejistá, průběh je chronický, symptomatika je dosud aktivní a neodeznívá. Trvalé následky jsou pravděpodobné. Změna v osobním životě je komplexní - sociální zařazení, výkonnost, partnerské vztahy. Vysvětlení, proč Psychiatrická nemocnice v [REDACTED] při léčebném pobytu poškozené nediagnostikovala na rozdíl od znalců [REDACTED] a [REDACTED] posttraumatickou stresovou poruchu, tkví v tom, že znalci a kliničtí lékaři postupují ve vztahu k pacientovi odlišným způsobem. Provedení výslechu poškozené před soudem není s ohledem na její současný zdravotní stav možné, aniž by došlo k další sekundární viktimizaci poškozené. V rámci hlavního líčení jedna ze zpracovatelek posudku Mgr. [REDACTED] setrvala na závěrech písemného posudku.
42. Na návrh obhajoby byla předvolána a vyslechnuta jako svědkyně [REDACTED] [REDACTED] - bývalá kolegyně obžalovaného z Domu dětí a mládeže v [REDACTED]. Přivedla ho tam ona a vedl [REDACTED] kroužek. Je odborník, protože [REDACTED] apod. V DDM působil asi od roku 2006. V té době dělal ještě [REDACTED] v [REDACTED] a v DDM působil jako externí pracovník. Svědkyně vykonávala funkci [REDACTED] Domu dětí a mládeže a nezaznamenala žádnou stížnost ze strany dětí ani rodičů na pana [REDACTED]. Nijak špatně

nepůsobil na děti, naopak si ho rodiče velice chválili a děti také. Když měl obžalovaný kroužek, nikdy nebyl s dětmi sám. Jednou pořádali i [REDAKCE] tábor. Z jejího pohledu je vyloučené, že by se dopustil žalovaného jednání. Jeho obvinění nevěří, byť připustila, že s ním v domácnosti nebydlela, takže nemůže posoudit, k čemu tam docházelo. K poškozené se vyjádřila tak, že s ní někdy bývaly docela problémy, tíhla k alkoholu, možná i k drogám. Nikdy ji sice sama neviděla opilou nebo pod vlivem drog, ale v [REDAKCE] se to k ní doneslo. Matku poškozené zná, vídala ji, když chodila s [REDAKCE] na kroužek. Soukromě se s ní nestýkala. Jaký je současný vztah mezi matkou poškozené a obžalovaným, neví. O vztazích v rodině nic neslyšela. V současné době neví o [REDAKCE] vůbec nic. V domácnosti obžalovaného a paní [REDAKCE] byla jednou asi před 8 lety, jako klientka na [REDAKCE]. Děti byly tehdy také doma, ale ve vedlejší místnosti, takže neměla možnost pozorovat, jak se obžalovaný chová k dětem doma. Nechala si od obžalovaného [REDAKCE] záda a krční páteř. K jejímu kompletnímu obnažení při [REDAKCE] určitě nedošlo, ležela na břiše, kalhotky měla a přes sebe měla ručník nebo deku. Obžalovaného by charakterizovala jako pohodového člověka. K dětem, které chodily na kroužky, měl velice pěkný vztah. Šlo o děti ve věkovém rozpětí [REDAKCE] let. O tom, že byl obžalovaný v roce 2013 odsouzen Okresním soudem Plzeň-sever, jí není nic známo. Situaci, kdy byl obžalovaný v kontaktu s poškozenou či jejím bratrem, byla přítomna jen jednou, když obžalovaný doprovázel na vlakové nádraží [REDAKCE] při odjezdu na příměstský tábor.

43. Obhajobou bylo předloženo i pozitivní pracovní hodnocení z DDM v [REDAKCE]
44. Při **hodnocení důkazů** vyšel soud z toho, že je zde na straně jedné popěrné stanovisko obžalovaného, na straně druhé usvědčující výpověď poškozené. Soud při zjišťování skutkového děje vyšel právě z usvědčující výpovědi poškozené. Ta jasně popsala událost týkající se jí. Poškozená byla s ohledem na svůj věk, psychické potíže a závažnost žalovaného jednání podrobena již v přípravném řízení znaleckému zkoumání zaměřenému právě na otázku věrohodnosti, přičemž znalkyně došla k závěru, že poškozená je schopna prožité reprodukovat úměrně časovému odstupu od události, věku a psychické kondici. U posuzované nebyly zjištěny sklony k vyplňování mezer v paměti smyšlenkami. Obecnou věrohodnost poškozené znalkyně hodnotí jako střední měrou sniženou. Specifickou věrohodnost z úzce psychologického hlediska pak hodnotí jako uspokojivou, dobře přijatelnou. Podle dodatku posudku posuzovaná podává výpověď, která je dobře kongruentní (souladná) s dřívějšími vyjádřeními. Ohledně posouzení specifické věrohodnosti platí, že výpověď poškozené je vnitřně konzistentní, nerozporná v čase, zasazená do běhu přirozených událostí, je opatřená detaily, dotaz vede k rozvedení informace způsobem, který nekoliduje s již dříve uvedeným, v průběhu času není rozsah poškození navyšován, nebyla shledána tendence pachatelé přitěžovat, jsou sdělovány pochybnosti o vlastní výpovědi a jsou připouštěny mezery v paměti, produkce je nestrukturovaná, tedy autentická, přitom logicky spojitelná do smysluplného celku, jazyk odpovídá očekávanému, o motivech výpovědi již tolik pochybností není, je zachycen emoční doprovod. Pokud znalkyně uvedla, že obecná věrohodnost je snížena střední měrou, pak důvodem takového snížení je jednak závislost na alkoholu, jednak to, že posuzovaná může tíhnout k tomu, kdo jí nabídne faktickou oporu v životě a nosný neerotický vztah, přičemž takové osobě může vycházet vstříc a příp. manipulovat informacemi v jejich prospěch. Takovou blízkou osobou s neerotickým vztahem by teoreticky mohla být podle soudu v současnosti pouze matka poškozené. Tuto čistě teoretickou úvahu však vyvrací výpověď samotného obžalovaného, podle něhož byl vztah v rodině nastaven tak, že vůdčí osobou byla poškozená a nikoli její matka („v té rodině velí [REDAKCE] „myslím si, že se [REDAKCE] [REDAKCE] bojí“ apod.).
45. Na základě výše uvedených skutečností má soud výpověď poškozené za bezpečný zdroj informací, a proto z ní vyšel při zjišťování skutkového děje. Pokud by si poškozená celou záležitost zcela vymyslela, znamenalo by to mj. i to, že by musela dokázat oklamat znalkyni stran hodnocení její věrohodnosti a dále stejně úspěšně oklamat dalšího znalce stran předstírání posttraumatické stresové poruchy. To se však v podstatě vylučuje se závěrem

znaleckého posudku o průměrné, resp. podprůměrné intelektové výkonnosti poškozené.

46. Proti obžalovaným naznačené verzi, že si mohla poškozená celou záležitost vymyslet, aby se obžalovaného zbavila, svědčí obsah výpovědi poškozené. Pokud by totiž chtěla obžalovanému skutečně uškodit, a dosáhnout tak jeho uvěznění (jinak by se ho nezbavila), bylo by možno očekávat, že jednání obžalovaného náležitě „přibarví“ a neomezila by se na popis „pouhého“ osahávání. Bylo by možno očekávat, že popíše např. orální styk, vyšší četnost jednání či barvitější popis své obrany, resp. drsnější překonávání takové obrany ze strany obžalovaného, které by mohla snadno dát do souvislosti s modřinami, kterých si na ní všiml otec či kamarádka. Též by mohla popřít, že zpočátku byl její vztah s obžalovaným dobrý a bezproblémový apod.
47. Znalkyně znaleckého ústavu Mgr. ██████████ v hlavním líčení jednoznačně vyloučila i možnost, že by šlo ze strany poškozené o tzv. utkvělou představu. Co se týče halucinací, pak ty měla poškozená nikoli jako ██████████ letá (tedy v době činu), nýbrž až následně jako uživatelka alkoholu. Škodlivé nadužívání alkoholu přitom bylo až důsledkem žalovaného jednání. Co se týče námítky obhajoby, že příčinou posttraumatické stresové poruchy by mohlo být i jiné trauma, než žalované jednání (rozvod rodičů, příchod nového partnera matky, narození sourozence apod.), pak platí, že taková příčina by nemohla způsobit důsledky v sexuální vývoji poškozené.
48. Celkové věrohodnosti verze poškozené svědčí i pasáž o nepřiměřených fyzických trestech ze strany obžalovaného (byť to není předmětem žalovaného jednání), kdy i sám obžalovaný připustil, že došlo k situaci vzniku zranění u poškozené v důsledku užití fyzické síly z jeho strany, byť vinu za to svaluje na samotnou poškozenou. Jde o situaci, kdy mu praskly nervy, vytáhl poškozenou z koupelny, ale protože se vzpírala, upadla a praštila se o futra koupelny a měla bouli na hlavě.
49. V této souvislosti není bez významu ani to, jak celá záležitost vyšla najevo. Nestalo se tak totiž z iniciativy poškozené, nýbrž jako jakýsi „vedlejší produkt“ řešení situace, kdy byla poškozená s dalšími mladistvými osobami zadržena policií kvůli konzumaci alkoholických nápojů. Při odchodu z policejního oddělení, kde ji vyzvedla matka coby zákonný zástupce, poškozená v afektu matce sdělila, že byla sexuálně zneužívána obžalovaným spolu s výčitkou, že už jí to v minulosti jednou říkala a matka jí tehdy nevěřila. Nepochybně šlo o reakci poškozené na matčiny výčitky, kdy se jí snažila vysvětlit, proč pije alkohol. Následně tato informace zazněla i na jednání na Odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu ██████████ kam policie věc postoupila. Tento orgán (OSPOD) pak učinil prvotní oznámení na kriminální policii. Oznámení věci na policii se tudíž událo mimo vůli poškozené.
50. Výpověď poškozené přitom není důkazem ojedinělým. Nepřímo ji totiž podporují výpovědi jejích 3 kamarádek, kterým se již poměrně dlouho před zahájením trestního řízení svěčila, že ji obžalovaný sexuálně obtěžoval, resp. bil. Při těchto sděleních poškozená většinou plakala, zacházení do podrobností pro poškozenou nebylo nepříjemné a došlo k němu většinou v souvislosti s nějakou pro ni vypjatou situací. Jinými slovy řečeno - nesdělovala to na setkání komukoli, ale jen bližším kamarádkám, a to pouze tehdy vznikla-li pro to příznivá situace. Tyto kamarádky o pravdivosti sdělení poškozené nepochybovaly.
51. Nepřímo výpověď poškozené podporuje i výpověď její matky, která se upomenula, že jí dcera skutečně v minulosti o obtěžování ze strany obžalovaného informovala, byť jí tehdy nevěřila. Svědkyně i racionálně vysvětlila, proč jí tehdy nevěřila - protože se k tomu dcera víckrát nevracela. Myslela si, že ██████████ nemá obžalovaného ráda a že jí poradila nějaká kamarádka, že je to způsob, jak se ho zbavit. Matka poškozené se ve své výpovědi nepřímo dotkla i potenciálního motivu k jednání obžalovaného. Z její výpovědi totiž vyplynulo, že obžalovaný byl na svůj věk sexuálně velmi vitální, přičemž nebyl ze strany své partnerky vždy dostatečně saturován, mj. i kvůli jejímu zaměstnání v trojsměnném provozu. Je nasnadě, že si za takové

situace hledal náhradní objekt pro svůj chtíč. Co se týče sdělení matky poškozené, že dceru po celou dobu masáže držela za ruku a nevzdálila se, pak v tom soud nevidí rozpor s výpovědí poškozené, neboť ta uvedla, že k osahávání došlo až po [REDAKCE] kdy měla odpočívat na lehátku a kdy matka i obžalovaný odešli. Obžalovaný se ale vrátil, sáhnul jí na přirození pod ručník a zase odešel. Šlo tedy evidentně o velmi rychlé jednání, které matka nemusela vůbec postřehnout. Obecně k výpovědi matky poškozené soud uvádí, že nemá pochybnosti o její pravdivosti, neboť uvedla i řadu sdělení, která lze hodnotit v neprospěch dcery, resp. ve prospěch obžalovaného (potvrzení přítomnosti při [REDAKCE] dcery, ztopení scény po oznámení o těhotenství s obžalovaným, urážky ze strany dcery apod.).

52. Na podporu obžalovaného bylo předloženo pozitivní pracovní hodnocení. Toto hodnocení soud nijak nezpochybňuje, avšak rozhodně nejde o důkaz způsobilý vyvrátit usvědčující výpověď poškozené, neboť hodnocení se týká výhradně pracovní činnosti obžalovaného v DDM, přičemž v souvislosti s pracovní činností není obžalovanému kladeno za vinu nic. Na obranu obžalovaného vystoupila i svědkyně [REDAKCE]. Její výpověď rozhodně nelze považovat za nestrannou, neboť z absence stížností na obžalovaného v práci zcela nekriticky dovozuje, že stejně bezproblémově fungoval i ve své vlastní domácnosti. Zde je třeba uvést, že pozitivní pracovní posudky jsou u obžalovaných v podobných trestních věcech projednávaných zdejším senátem velmi časté, neboť rovina pracovní a rovina fungování vlastní rodiny jsou dvě naprosto odlišné veličiny, které často bývají v příkrém rozporu. Naopak o poškozené se svědkyně vyjádřila velmi kriticky, byť nikoli na základě vlastních zkušeností s ní, nýbrž pouze na základě informací typu „jedna paní povídala“. Skutečná informační hodnota výpovědi svědkyně ve vztahu k žalované trestné činnosti se tak blíží nule, neboť o vztazích v rodině nevěděla vůbec nic. Co se týče vztahu poškozené k alkoholu, pak o něm se svědkyně sice doslechla, avšak nebyla schopna uvést nic k tomu, v jaké době s ním měla mít poškozená problémy (zda v letech [REDAKCE] [REDAKCE] či později), příp. co tento vztah způsobilo. Jinými slovy svědkyně nerozlišovala příčinu a následek.
53. Oproti předchozímu rozsudku učinil soud drobnější změnu skutkových zjištění, když vypustil zmínku o ucukávání ruky poškozené. Tato pasáž totiž zjevně pochází z procesně nepoužitelné výpovědi poškozené ze dne 12. 3. 2020 (čl. 70 odst. 2), přičemž v procesně použitelné výpovědi ze dne 20. 1. 2021 již tento detail nezopakovala.
54. Co se týče motivace obžalovaného k žalovanému jednání, pak je sice pravdou, že u obžalovaného nebyla zjištěna anamnesticky ani PPG testem sexuální deviace, avšak soud musí uvést, že skutečných sexuálních deviantů (pedofilů resp. hebefilů) je naproste minimum a že u podobných trestných činů jsou pachatelé v drtivé většině standardně sexuálně zaměřené osoby, které nezletilý objekt vyhledávají jako náhražku dospělého sexuálního objektu. Tak je tomu nepochybně i v tomto případě, kdy motivem obžalovaného bylo zjevně to, že matka poškozené pracovala na noční směny, a obžalovaný tak nebyl saturován ve svých sexuálních potřebách.
55. Jednání obžalovaného popsané ve výroku tohoto rozsudku soud **právně kvalifikoval** jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku, neboť jiného donutil k pohlavnímu styku zneužívaje jeho bezbrannosti, spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví.
56. V předchozím rozsudku soud jednání obžalovaného posoudil podle § 185 odst. 1 alinea první trestního zákoníku, tj. jako donucení k pohlavnímu styku násilím. Odvolací soud však tuto kvalifikaci zpochybnil s tím, že „*doplňující výpovědi (poškozené) bude muset být zjišťováno, jakého konkrétního násilí se v jednotlivých případech obžalovaný vůči poškozené dopouštěl či jakých pohrůžek vůči ní používal tak, aby ji přiměl k inkriminovanému jednání, a to včetně okolností, z nichž by bylo možno určit formu úmyslu v jednání obžalovaného, aby tak mohlo být použito právního posouzení podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku. V opačném případě by tomu tak nebylo (což však nevylučuje právní posouzení podle jiných*

ustanovení trestního zákoníku). Odvolací soud tak opětovně zdůrazňuje nutnost individualizace jednotlivých dílčích útoků žalovaného jednání, neboť po doplnění skutkových zjištění nelze vyloučit právní posouzení jinými trestnými činy či jejich kombinací. V případě nemožnosti dalšího výslechu poškozené pak bude soud povinen vycházet toliko ze skutečností, které byly zjištěny v předchozím dokazování a hodnotit tyto důkazy podle základních procesních zásad (včetně zásady in dubio pro reo)“.

57. Objektem trestného činu znásilnění je právo na svobodné rozhodnutí o vlastním pohlavním životě. Předmětem útoku může být jak žena, tak muž. Nezávisí na věku znásilňované osoby, a proto předmětem útoku může být i dítě útlého věku. Čin je dokonán tím, že pachatel násilným jednáním nebo pohrůzkou násilí nebo jiné těžké újmy jiného donutí k pohlavnímu styku (§ 185 odst. 1 alinea první trestního zákoníku) nebo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti (§ 185 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku). Vyžaduje se, aby pachatel dosáhl pohlavního styku. Za pohlavní styk se považuje jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví. Jednání popsané ve výroku rozsudku spočívající v osahávání nezletilé osoby na intimních partiích a prsou či vzetí její ruky a tření si s ní vlastního penisu a varlat za účelem ukojení pohlavního pudu je podle ustálené judikatury i odborné literatury považováno za pohlavní styk.
58. Protože výslech poškozené před soudem nebyl možný, a s ohledem na výše uvedený právní názor odvolacího soudu ohledně (ne)naplnění znaku užítí násilí, nehodnotil soud jednání podle § 185 odst. 1 alinea první trestního zákoníku. Z výpovědi poškozené však plyne, že se jednání obžalovaného v nižším věku vůbec nebránila, protože nevěděla, co se děje (jednání obžalovaného s ohledem na svůj věk nerozuměla). Z posudku znalkyně Dr. █████ plyne, že poškozená nebyla schopna vzhledem ke svému věku posoudit smysl a význam jednání pachatele, byť rozuměla tomu, že jde o jednání delikátní. Motivační podstatě ovšem tehdy rozumět nemohla. Ta jí začala být zřejmější až s nástupem puberty. Nebyla tedy ani schopna plnohodnotně chápat význam odporu proti tomuto jednání.
59. Z toho plyne, že obžalovaný se pohlavního styku domohl zneužitím bezbrannosti poškozené, tedy ve smyslu § 185 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku. Podle odborné literatury k ustanovení § 185 tr. zákoníku (např. Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H.Beck, 2012, strana 1834-1849) se za bezbrannost považuje takový stav oběti, ve kterém není schopna vzhledem k okolnostem projevit svou vůli, pokud jde o pohlavní styk s pachatelem, popřípadě ve kterém není schopna klást odpor jeho jednání. Bezbranností se přitom nerozumí pouze bezbrannost absolutní (např. spánek, bezvědomí, omámení, duševní či jiná choroba oběti) či fyzická (např. oběť vnímá události, ale není schopná se kvůli fyzickému handicapu účinně bránit nebo projevit účinný odpor), ale i bezbrannost psychická. U nezletilých dětí přitom z judikatury (například rozhodnutí č. 43/1994-II Sbírký trestních rozhodnutí, usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 21. 10. 2015, sp. zn. 8 Tdo 1228/2015, ze dne 23. 11. 2017, sp. zn. 6 Tdo 1179/2017, ze dne 23. 11. 2011, sp. zn. 8 Tdo 1053/2011, a zejména usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 12. 12. 2019, sp. zn. 15 Tdo 1154/2019) vyplývá, že: „Za bezbrannost se ve smyslu § 185 považuje takový stav oběti, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svou vůli, pokud jde o pohlavní styk s pachatelem, popř. ve kterém není schopna klást odpor jeho jednání. ... Za bezbrannost se však nepovažuje stav poškozené osoby, která je sice nezletilá, ale natolik fyzicky a duševně vyspělá, že je schopna pochopit jednání pachatele a svůj případný nesouhlas s tímto jednáním dát dostatečně zřetelně najevo.“
60. Srovnáním závěrů znalkyně s výše uvedenou judikaturou a odbornou literaturou dospěl soud k závěru, že poškozená nebyla v době činu natolik fyzicky a duševně vyspělá, aby byla schopna pochopit jednání obžalovaného a svůj případný nesouhlas s tímto jednáním dát dostatečně zřetelně najevo. Poškozená se tak v době činu nacházela ve stavu psychické bezbrannosti, které obžalovaný vědomě zneužil k realizaci pohlavního styku s poškozenou. Podle znalkyně se schopnost poškozené správně interpretovat sexuální podtext osahávání, požadavků na

dotyky a podobně rozvíjela postupně až s nastupující pubertou. Co se týče jednání obžalovaného, spočívajícího v osahávání poškozené ležící na [REDACTED] lehátku, pak i zde byl naplněn znak zneužití bezbrannosti (fyzické), neboť poškozená měla po [REDACTED] odpočívat ležící na lehátku, a při návratu obžalovaného a neočekávaném sáhnutí jeho ruky do rozkroku neměla ani možnost se bránit.

61. Pro úplnost je třeba uvést, že poškozená ve své výpovědi popsala i jednání obžalovaného spočívající v dlouhodobém užívání nepřiměřených fyzických trestů vůči ní, které by mohlo naplnit znaky trestného činu týrání svěřené osoby (§ 198 tr. zákoníku) či týrání osoby žijící ve společném obydlí (§ 199), neboť toto jednání nemělo evidentně sexuální podtext. Pro toto jednání však nebylo vůbec zahájeno trestní stíhání. Znalkyně přitom uvedla, že posuzovaná byla (na rozdíl od jednání se sexuálním podtextem) schopna chápat smysl a význam fyzického trestání, pociťovala jeho nepřiměřenost, bylo v jejích silách se mu alespoň částečně vyhýbat, chápala smysl, proč se mu snažit bránit. S ohledem na toto dlouhodobé jednání obžalovaného (byť přímo nesouvisející s žalovaným zločinem) se jej poškozená celkově bála a i z tohoto důvodu se nebránila jednání se sexuálním motivem, protože počítala s tím, že by ji obžalovaný mohl zbit, pokud by se mu aktivněji bránila či se mu nepodvolila.
62. Poškozená též uvedla, že když už byla starší, a začala si uvědomovat, že je to celé špatně, volila jinou obrannou strategii. Po začátku obtěžování od obžalovaného pod falešnou záminkou odešla a už se k němu nevrátila. Obžalovaný na to reagoval tak, že za ní přišel a hrozně na ni křičel, že tohle klukům dělat nemůže, takhle odejít v půlce. Je tak zřejmé, že obžalovanému musela být nevole poškozené s jeho jednáním zjevná.
63. Protože v daném případě byl čin spáchán na dítěti mladším patnácti let (páchání bylo ukončeno v r. [REDACTED] kdy bylo poškozené max. [REDACTED] let), byl naplněn znak kvalifikované skutkové podstaty podle § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Pojem dítěte mladšího patnácti let je třeba vykládat v souladu s interpretačním pravidlem uvedeným v § 126 trestního zákoníku, z čehož vyplývá, že ochrana přiznaná tímto ustanovením trvá do dne předcházejícího [REDACTED] narozeninám oběti. Obžalovaný věk poškozené velmi dobře znal, neboť několik let žil ve společné domácnosti s poškozenou, její matkou a bratrem. Na výchově poškozené se obžalovaný podílel a ta ho musela poslouchat, neboť vůči ní vystupoval v obdobném postavení jako otec.
64. V důsledku jednání obžalovaného popsaného ve výroku rozsudku poškozená utrpěla posttraumatickou stresovou poruchou (PTSP), která není jen přechodného rázu, ale jde o stav, který lze hodnotit již jako chronický. PTSP u poškozené shledal MUDr. [REDACTED] [REDACTED] i PhDr. [REDACTED] [REDACTED] ale především i znalecký ústav. Posttraumatická stresová porucha se u poškozené projevuje mimo jiné znovuvybavováním si traumatizujících událostí, tendencí vyhýbat se situacím, které by jí situaci připomínaly, sporadicky mívá děsivé sny s traumatizujícím obsahem, často zažívá stavy úzkosti, napětí a panické ataky. Dochází u ní k sociální izolaci, psychosexuální vývoj je významně narušen. Sekundárně nadužívá alkohol. Dochází u ní ke změnám osobnosti, poruchám nálady, doprovodným vegetativním obtížím, narušení sociability aj. Chování obžalovaného mělo vliv i na vznik závislosti na alkoholu, která byla u poškozené diagnostikována. Poškozená se konzumací alkoholu snažila potlačovat stavy úzkosti, napětí, strachu, nejistoty, a měla i podíl na vzniku panické poruchy, v důsledku čehož byla poškozená [REDACTED] [REDACTED] v době od [REDACTED] do [REDACTED]. 2020 hospitalizovaná v Psychiatrické nemocnici v [REDACTED]. Výše popsanou psychickou poruchu zjištěnou u poškozené je co do její závažnosti a intenzity třeba posoudit jako těžkou újmu na zdraví spočívající v delší dobu trvající poruše zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku, neboť u poškozené vzhledem na intenzitu i časové rozmezí, v němž se tato duševní porucha rozvíjela, má již charakter delší dobu trvající poruchy zdraví. Byl tak naplněn znak kvalifikované skutkové podstaty i podle § 185 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku.

65. Bylo to právě jednání obžalovaného, které vedlo ke vzniku posttraumatické stresové poruchy u poškozené. V tomto směru je třeba odkázat na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, jakož i revizní znalecký posudek, podle nichž poškozená trpí posttraumatickou stresovou poruchou, která představuje u poškozené závažnou újmu na zdraví, přičemž příčinou vzniku posttraumatické stresové poruchy bylo jednání obžalovaného. Podle znaleckých posudků mělo chování obžalovaného vliv i na vznik závislosti na alkoholu, která byla poškozené diagnostikována, když tímto způsobem se poškozená snažila potlačovat stavy úzkosti, napětí, strachu, nejistoty, a mělo i podíl na vzniku panické poruchy.
66. **K osobě obžalovaného** bylo zjištěno, že v rejstříku trestů má jeden záznam o odsouzení z roku 2013 pro přečin zneužití postavení v obchodním styku dle § 255a odst. 1 trestního zákoníku, za který byl odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody, kdy ve zkušební době se osvědčil. V evidenci přestupků nemá obžalovaný žádný záznam o přestupcích.
67. Při **ukládání trestu** vycházel soud z ustanovení § 185 odst. 3 trestního zákoníku, které umožňuje uložit pachateli trest odnětí svobody na 5 až 12 let. Obžalovanému nic nepolehčuje ve smyslu § 41 trestního zákoníku. Na stranu druhou mu ve smyslu § 42 písm. d), m) trestního zákoníku přitěžuje to, že čin páchal využívaje závislosti poškozené na něm (v rodině obžalovaný vystupoval v roli partnera matky) a čin páchal po delší dobu (4 let). Předchozí odsouzení z r. 2013 soud nepovažoval za přitěžující okolnost s ohledem na osvědčení ve zkušební době a dále s ohledem na to, že šlo o druhově odlišný trestný čin. I přes převahu přitěžujících okolností zohlednil soud při ukládání trestu způsob provedení. Myšleno to, že na pomyslné stupnici závažnosti od „pouhého“ osahávání po klasickou soulož se jednání obžalovaného pohybovalo blíže prvně zmíněné možnosti. S ohledem na to, že od předchozího rozsudku uplynulo cca 1,5 roku, uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody lehce pod 2/7 zákonné trestní sazby, tj. trest odnětí svobody v trvání 6,5 roku.
68. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku obžalovaného pro výkon tohoto trestu zařadil do věznice s ostrahou, neboť nesplňuje zákonné podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou (tzn. nebyl ukládán trest odnětí svobody na doživotí či vyšší než 8 let, nešlo o trest za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, a obžalovaný ani v posledních pěti letech neuprchl nebo se nepokusil uprchnout z vazby, výkonu trestu odnětí svobody či zabezpečovací detence).
69. Co se týče **náhrady škody**, pak poškozená při výslechu na Policii ČR uvedla, že navrhuje, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit jí škodu, jejíž výši bude specifikovat později. Ač byla poškozená o hlavním líčení vyrozuměna, výši požadované škody neuvedla, a proto o ní soud nerozhodoval.
70. Co se týče **zamítnutých důkazů**, pak obhajoba navrhla v řízení předcházejícím zrušenému rozsudku výslech svědkyně [REDAKCE] a vypracování znaleckého posudku stran věrohodnosti obžalovaného. Soud tyto návrhy zamítl jako nadbytečné.
71. Nadbytečnost výslechu svědkyně [REDAKCE] dovodil soud z toho, že potenciální svědkyně by nemohla uvést nic relevantního k trestné činnosti, o níž nevěděla ani matka poškozené. Podle výpovědi sv. [REDAKCE] v bytě bydleli společně se sestrou pouze krátce. Podle poškozené navíc první rok bydlení s obžalovaným byl bez problémů. Lze tak dovodit, že svědkyně z bytu na adrese [REDAKCE] v [REDAKCE] odešla ještě předtím, než mělo vůbec k trestné činnosti docházet. Navíc se v současnosti zdržuje ve [REDAKCE].
72. Ad znalecký psychologický posudek stran zkoumání věrohodnosti obžalovaného - Podobné znalecké posudky mají smysl toliko u svědků a poškozených, kteří mají povinnost vypovídat pravdu a to pod sankcí trestu, zatímco jedním ze základních práv obžalovaných je uvádět cokoli na svou obhajobu, tj. mohou beztrestně uvádět i nepravdy. Takto se vyjádřila u hl. líčení i znalkyně Dr. [REDAKCE] tj. že by s vysokou pravděpodobností výpověď označila jako spornou z hlediska motivačního, protože obžalovaný má zákonné právo se hájit způsobem, který uzná za

vhodný. Motivace mluvit pravdu je mizivá.

73. Nově byly obhajobou navrženy výslechy svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] - bývalých kolegů obžalovaného z DDM v [REDAKCE]. S ohledem na obsah výpovědi svědkyně [REDAKCE] soud od výslechu těchto svědků upustil, resp. je zamítl jako nadbytečné, neboť nelze oprávněně očekávat, že by se dozvěděl něco více, než je psáno v pracovním hodnocení podepsaném právě svědky [REDAKCE] a [REDAKCE]. Svědkové by mohli podat relevantní informace k obžalovanému pouze po pracovní stránce, neboť žádný ze svědků nežil s obžalovaným ve společné domácnosti.
74. Dále obhajoba navrhla osobní výslech poškozené před soudem. Tento návrh soud zamítl s ohledem na to, co je uvedeno v odst. 20 a 41 výše.
75. Konečně obhajoba navrhla vypracování revizního znaleckého posudku psychiatrického týkajícího se obžalovaného. S ohledem na to, že nebyl předložen žádný oponentní posudek s rozdílnými závěry stran obžalovaného, nebyl důvod řešit neexistující rozpor revizním znaleckým posudkem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 17. 8. 2023

Mgr. Tomáš Mahr v. r.
předseda senátu